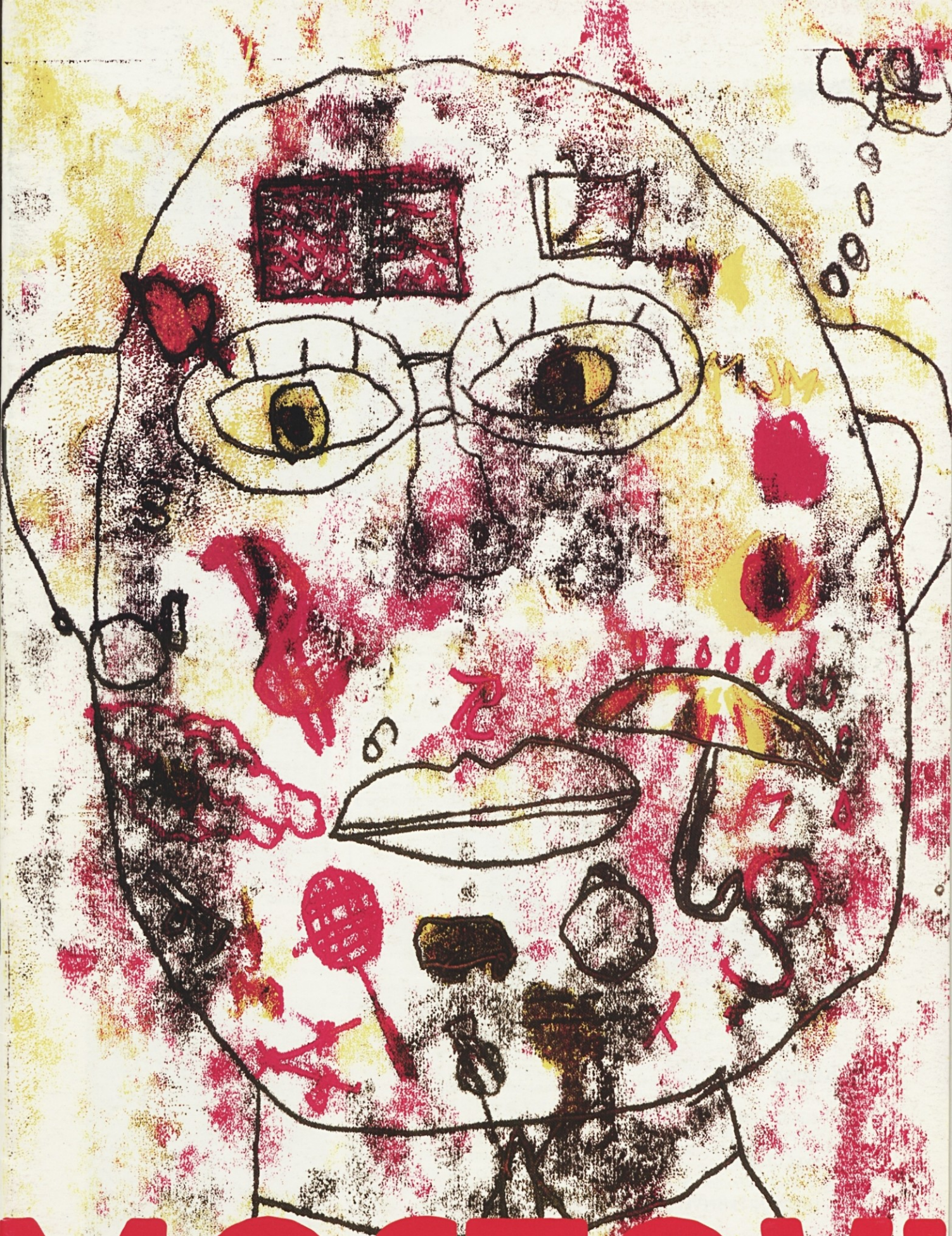

MOSTOVI

O.Š. KRIŽE
ŠOLSKO GLASILO
2005/06

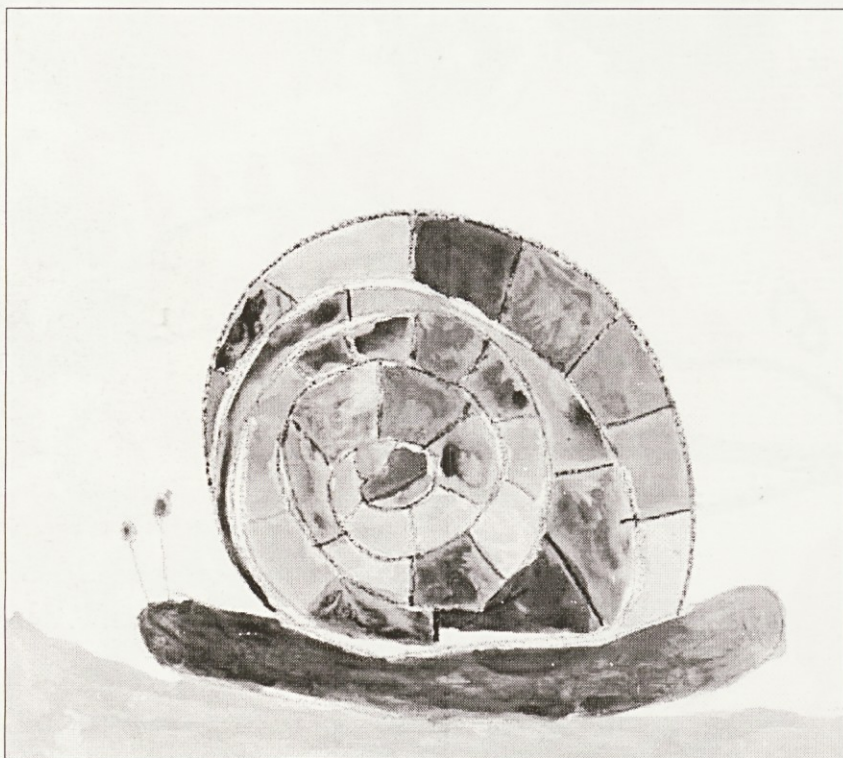
Predgovor

Spoštovane bralke in bralci šolskega glasila!

Uspešnost učnega procesa v šoli se poleg osvojenega znanja kaže tudi z rezultati in z izdelki, ki jih učenci dosežejo oziroma izdelajo v času, ko so vključeni v različne šolske aktivnosti. Takšen izdelek je tudi glasilo Mostovi, ki je pred vami. Naši učenci so pod vodstvom mentoric in mentorjev pripravili veliko dobrih literarnih in likovnih prispevkov, v katerih so izrazili svoja razmišljanja, svoje poglede pa tudi svoje ustvarjalne sposobnosti.

Vsem, ki so sodelovali pri pripravi in oblikovanju glasila, izrekam iskreno pohvalo, bralcem pa želim veliko užitkov pri prebiranju.

ravnateljica:
Erna Meglič, prof.

MOSTOVI

Glasilo Osnovne šole Križe

Literarne prispevke razredne stopnje so uredile njihove razredničarke. Besedila učencev so uredili člani šolskega novinarstva pod mentorstvom Mitje Spreizerja. Avtor slike na naslovnici je Rok Snedic.

Časopis je urejal tudi tiskarski škrat. Je sicer neviden. Ker nam je sem pa tja lahko ponagajal in pojedel kakšno črko ali ločilo, te prosimo, da ločila in črke postaviš na pravo mesto.

Oblikovala Maja Perko.
Natisnili v Tiskarni Uzar Tržič.

Šolsko leto 2005/2006
Številka 1, letnik XIII

VSEBINA

1. ZGODILO SE JE V TEM ŠOLSKEM LETU	3
2. SVET GLASBE	15
3. LITERARNI PRISPEVKI UČENCEV	17
4. RAZVEDRILO IN PROSTI ČAS	28
5. ZANIMIVOSTI	31

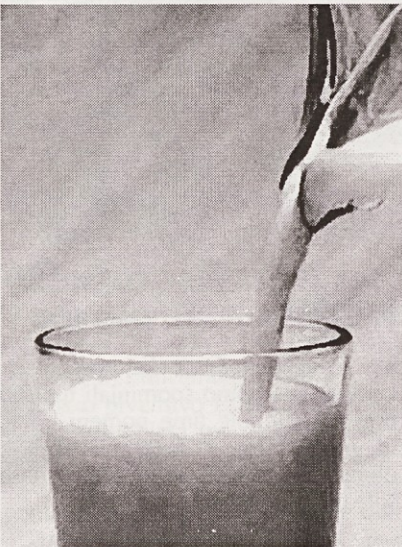

VZPON NA VRTAČO

V sredo, 14. septembra 2005, smo učenci v OŠ Križe imeli prvi športni dan v tem šolskem letu. Učenci devetih razredov smo se odpravili proti Zelenici. Po približno uri hoje smo se le najbolj vztrajni Neža, Lucija, Grega, Janez, Jean, Gašper, Jan, Klemen, Jure pod vodstvom Anžeta in Olge Renner odpravili naprej proti Vrtači. Kar nekaj časa smo porabili, da smo prišli do željenega vrha, odkoder smo se po vpisu v knjigo in krajšem počitku vrnili nazaj proti Zelenici.

Bilo je čudovito, saj smo združili prijetno s koristnim.

Neža Josef, 9. b

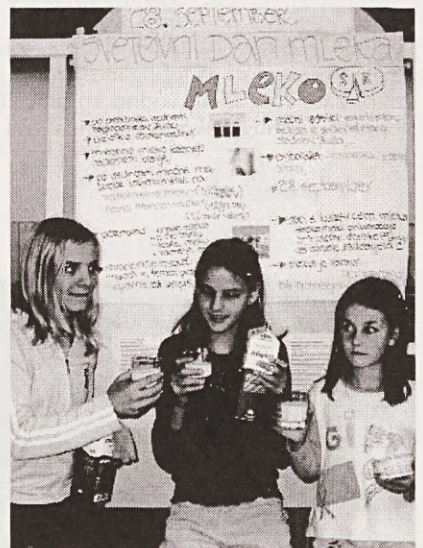

MLEKO

Na naši šoli smo imeli v petek, 30. 9. 2005, tehnični dan o mleku. Učili smo se o njem, kakšne vrste mleka poznamo, koliko mlečnih maščob vsebuje posamezno mleko, kako je kalcij pomemben za naše telo.

V petih šolskih urah smo se naučili, kako nam lahko koristi in škoduje. Izdelovali pa smo tudi plakate, ki so na ogled v šolskih prostorih, risali slike in še marsikaj drugega. Pogovarjali smo se o dobavi mleka in njihovem transportu. Od takega pouka smo odnesli veliko dobrih stvari.

Grega Sušnik Brovč, 9. b

ZDRAV ZAJTRK

V petek, 18. 11. 2005, smo učenci 9. razredov imeli tehniški dan. Ko se je prva šolska ura začela, nas je učiteljica Božena Perko takoj seznanila z nalogami, ki smo jih morali opraviti. Prva naloga je bila priprava zdravega zajtrka. Nekateri smo pripravljali hrano, drugi pijačo, ostali sošolci pa so pripravili pogrinjke, pribore ter krožnike. Ko je bilo vse nared, si je vsak zase pripravil svoj jedilnik. Po končanem zajtrku smo vse skupaj pospravili, potem pa nam je učiteljica razdelila učna lista, na katerih so bila vprašanja na temo zdrave prehrane. Najprej smo napisali, kaj spada k zdravi prehrani in kaj ne. Potem je bilo treba narisati znak varovalnega živila. Med drugimi sta učna lista zahtevala tudi malo znanja matematike, saj je bilo treba izračunati koliko kcal (kilokalorij) in kJ (kilojoulov) vsebuje zdrav zajtrk in koliko nezdrav. Izračunati je bilo treba tudi porabo hrane. Ugotovilo smo, da se največ hrane porabi pri plavanju, teku in kolesarjenju, najmanj pa pri ležanju in sedenju. Zadnja naloga je bila še popraviti večje ali manjše napake in list oddati učiteljici. Tehniški dan se mi je zdel super in bi ga z veseljem želel ponoviti.

Kristijan Zupan, 9. a

DOBRODELNI KONCERT

V OŠ Križe se je 27. novembra ob 16.00 odvijal dobrodelni koncert. Organiziral ga je Karitas.

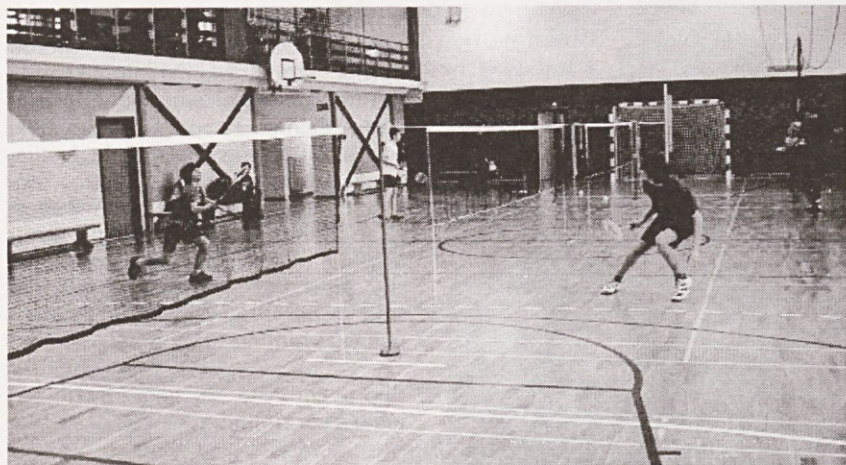
Nastopali so vrtec Križe, pevski zbor Križe, skupina Paraziti s pevko Nežo Blaži, igrala je tudi godba, cerkveni pevski zbor in tudi dva skeča so pripravili. Zbirali so prostovoljne prispevke za Karitas. Po končani prireditvi so odšli nastopajoči v učilnico za likovno vzgojo in so se tam malo posladkali z domačimi dobrotami. Dobrodelni koncert se je končal ob 18.00.

Vsi ljudje in nastopajoči so odhajali zadovoljni, saj je bil program zelo domiselno sestavljen.

Tanita Kajbič, 9. a

Zgodilo se je v tem šolskem letu

IZLET V VODNI PARK BOHINJ

4.10.2005 smo se učenci, ki hodimo k izbirnem predmetu šport za sprostitev (ŠZS), ki ga vodita učitelja Peter Mohorčič in Anže Rener, odpravili na obisk vodnega parka Bohinj. S seboj smo imeli kopalne hlače, brisačo ter nekaj pijače. Izpred šole smo odšli ob 13.00 uri. Do vodnega parka smo se peljali eno uro. V bazenih je bila voda prijetno topla, v jacuzziju pa vroča. Takoj po prihodu smo se najprej pognali na tobogane. Kmalu pa nam je reševalec dal košarkarski koš in žogo, zato smo igrali vodno košarko. Po treh urah zabavnega druženja smo se odpravili domov. Tako se je končal naš izlet v vodni park Bohinj.

Saša Matošič, 9. b

LIKOVNA RAZSTAVA OSNOVNOŠOLCEV V TRŽIČU

22. novembra ob 8.00 uri smo se učenci 9.a razreda z avtobusom odpeljali v galerijo Ferda Mayerja v Trziču. Tam so bili razstavljeni izdelki učencev iz vseh treh tržiških šol na temo vozila. Učenci so risali avtomobile, rakete, ladje, lokomotive, vesoljske ladje in še marsikaj zanimivega. Pričakal nas je kustos, ki nam je povedal nekaj zanimivih stvari. Nato smo si še sami ogledali razstavljene izdelke in se odpeljali nazaj v šolo.

Nina Ahačič, 9. a

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ FIZIKE

Na letošnjem državnem tekmovanju iz fizike v Ljubljani sta učenca naše šole Martin Zaplotnik in Tilen Tomazin dosegla izjemen uspeh. Oba sta osvojila zlato priznanje in s tem potrdila, da se s trdom in vztrajnostjo pride na sam vrh. Na tekmovanju ju je spremljala njuna učiteljica in mentorica Ana Cimperman.

M.S.

BONOLE

Konec leta je vedno nekaj posebnega. Lanskega se bomo spominjali tudi po prireditvi Bonole (ime pomeni božič in novo leto) v Dvorani tržiških olimpijcev, ki smo se je učenci naše šole prvič udeležili.

To je športno-zabavna prireditev, kjer so prvič sodelovale vse tri tržiške šole, in sicer OŠ Bistrica, OŠ Trzič in OŠ Križe. Vsaka šola je prispevala po dve ekipi, ki so med seboj tekmovali v različnih preizkušnjah, povezanih z zaključkom leta.

Vzdušje v dvorani je bilo peklensko, saj so učenci vsake šole spodbujali svoje ekipe k čimboljšim dosežkom.

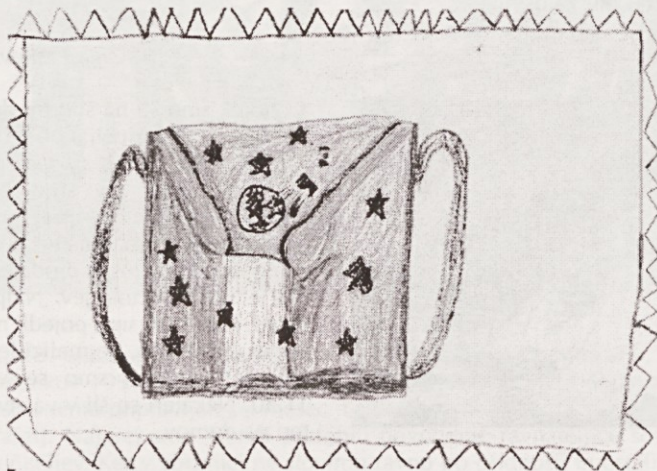
M.S.

V OBJEMU REFORMACIJE

Ob 8.00 uri smo se deževnega 17. oktobra 2005 učenci 9. razredov z avtobusom odpravili izpred šole. Namenjeni smo bili v Rašico na Dolenjskem, kjer je bil rojen največji slovenski književnik Primož Trubar. V notranjih prostorih domačije smo si ogledali ročno vezavo knjig. Nato smo se sprehodili med razstavljenimi Trubarjevimi deli. Poslušali smo še predavanje o reformaciji in o življenju Primoža Trubarja. Zaradi slabega vremena smo se predčasno vrnili domov, saj si nismo ogledali gradu Turjak.

Nina Bučinel, 9. a

OBČINSKO PRVENSTVO ZA STAREJŠE DEČKE V ROKOMETU

V torek, 22. novembra 2005, je v Dvorani tržiških olimpijcev v Trzinu potekalo občinsko prvenstvo za starejše dečke v rokometu. Turnirja so se udeležile vse tri tržiške šole. Naša šola je tekmovala v postavi: J. Cvek, I. Debevc, D. Brovč, G. Brovč, J. Jerala, D. Škrjanc, R. Hribar, U. Hrovat, M. Pravst in U. Resnik. Vsi tekmovalci so pokazali veliko rokometnega znanja in zadeli veliko lepih golov, a to ni pomagalo k zmagi. Prvo mesto je osvojila OŠ Trzin, naši so zasedli 2. mesto, OŠ Bistrica pa je bila zadnja. Naša šola pa se lahko pohvali z najboljšim strelcem turnirja. Z 18. goli je prvo mesto zasedel Iztok Debevc, seveda pa so tudi drugi naši fantje polnili mrežo nasprotnikovih vrat (Cvek 5, Hribar 4 zadetki.). Čeprav naši fantje ne napredujejo na regijsko tekmovanje, so pokazali dobro igro. Čestitamo!

Lucija Jazbec, 9. b

TEKMOVANJE V ZNANJU ZGODOVINE

Tudi v tem šolskem letu so se učenci OŠ Križe udeležili tekmovanja iz znanja zgodovine. Tokrat so mladi zgodovinarji tekmovali v poznavanju egiptčanske zgodovine ter zgodovine drugih dežel starega vzhoda. Šolsko tekmovanje je potekalo 2. februarja 2006. Bronasto priznanje je doseglo kar deset učencev: Tilen Tomazin, Katarina Jazbec, Klara Mrak, Katja Zupan, Tarik Jouhari, Martin Zaplotnik, Blaž Blažič, Ana Marija Šober, Tania Lelič ter Jure Goručan. Kot zmagovalca šolskega tekmovanja sta se državnega tekmovanja udeležila Katarina Jazbec in Tilen Tomazin. Tekmovanje je potekalo 28. marca 2006 na OŠ Žirovnica. Katarina Jazbec je osvojila srebrno, Tilen Tomazin pa zlato priznanje.

Andreja Polanšek, prof.

SLEPILO

OGLED FILMA SLEPILO

17. oktobra 2005 smo se učenci 8. ter 9. razredov osnovne šole Križe odpravili v kino, kjer smo si ogledali film Slepilo. Film je prikazoval nevarno uživanje mamil, kar je tudi realistično prikazano. Zgodba je govorila o nekem mlademu moškemu in ženski, ki sta bila odvisnika od mamil. Želela sta prenehati, vendar jima ni uspelo. Ko sta sčasoma izgubila ves denar za mamila, sta začela delati grozne stvari. Začela sta se prodajati ter delati za nekega preprodajalca. Na koncu je dekle vzelo prevelik odmerek in je tragično končala v bolnišnici. Po končanem filmu smo imeli še dvajset minutno predavanje s kriminalistom, ki se ukvarja z mamili in odvisniki. Razložil nam je, kako težko se je odvaditi, kakšne posledice prinaša uživanje mamil in koliko ljudi tragično konča svoje življenje s prevelikim odmerkom. Naštel nam je še nekaj najbolj nevarnih drog. Na koncu smo mu o tem še sami zastavili nekaj vprašanj.

Mitja Ahčin, 9. b

KEKEC V LJUBLJANI

7. marca 2006 smo se učenci predmetne stopnje zbrali pred osnovno šolo Križe, kjer smo počakali avtobuse, ki so nas odpeljali proti Ljubljani. Šli smo v Mladinsko gledališče, kjer smo si ogledali predstavo Kekec nad samotnim breznom. Nekateri so bila nad predstavo navdušeni, spet drugi pa so bili nad njo razočarani. Predstava je trajala približno eno uro. Z nekaterimi učenci sva se o predstavi pogovorila.

Tarik, 9. razred:

Kakšna se ti je zdela predstava?
"Meni se je predstava zdela dobra."

Katera oseba ti je bila najbolj všeč?
"Najbolj mi je bila všeč Pehta."

Zakaj ravno Pehta?
"Ker je najbolj predstavljala osebo iz knjige."

Kristijan, 9. razred:

Kakšno mnenje imaš o pravkar videni predstavi?
"Meni se je predstava zdela slaba."

Andrej, 7. razred:

Kako bi ocenil predstavo?
"Meni so se nekateri deli igre zdeli domiselni, nekateri pa slabi."

Katera je bila tvoja najljubša oseba?
"Moja najljubša oseba je Bedanec."

In zakaj?
"Zaradi dobre igre."

Ostali pa so o Kekcu povedali.

Igra mi ni bila posebej všeč. Bilo pa je nekaj smešnih trenutkov, kjer sem se nasmejal.

Žiga Meserek, 8. b

Igra mi je bila čista beda, saj je bila zelo dolgočasna.

Jure Jerala, 8. b

Predstava mi ni bila všeč, izjemen je bil le konec, ki je bil duhovit.

Bernarda Majc, 9. a

Igra je bila izvirna ter dobra.

Bernarda Majc, 9. a

Pripravila:
Grega Sušnik Brovč in
Mitja Ahčin, 9. b

NA ZIMSKEM ŠPORTNEM DNEVU

Vtorek, 14. februarja 2006, smo imeli športni dan. Na izbiro smo imeli sankanje, smučanje in drsanje. Jaz in še nekaj prijateljev smo se odločili za sankanje. Pred šolo smo se zbrali ob 8.00 uri. Vozili smo se eno uro. Ko smo prišli do sankališča, smo nesli nahrbtnike na sneg. Na izbiro smo imeli tri proge. Ena je bila dolga, na drugi progi je bil skok, tretja proga pa je bila normalna. Ko smo odhajali domov, smo bili žalostni.

Žiga Leskovšek, 3. b

Vtorek smo šli na športni dan drsat. Avtobus je pripeljal ob 9.00, mi pa smo vstopili. Peljali smo se približno dvajset minut. Ko smo prišli na drsališče, je bilo vse prazno. Zraven drsališča je bila majhna hiša. V njej sta dva gospoda in gospa prodajali čaj. En čaj je stal 150 tolarjev. Najprej smo drsali, potem pa smo pojedli malico in popili čaj ali sok. Po malici je bila ura že 11.20. Nazaj smo se vrnili ob 11.30. Nekateri so šli v varstvo, nekateri pa domov.

Nuša Slapar, 3. b

Vtorek, na valentinovo, smo imeli športni dan. Odpeljali smo se proti Mojstrani. Najprej sem se odločil za smučanje, a sem ugotovil, da imam pokvarjene smuči. Potem sem se odšel sankat. Bilo je lepo, imeli smo malico in topel čaj. Iz Mojstrane smo se odpravili proti šoli opoldne. Ko smo prišli, sem imel v šoli še kosilo in nato sem odšel domov. Bilo je zelo lepo.

Toni Paurevič, 3. b

OBMOČNO SREČANJE PEVSKIH ZBOROV

V torek, 11. aprila 2006, ob 18. uri, je bilo v OŠ Križe Območno srečanje otroških in mladinskih pevskih zborov Tržiča z naslovom Spomladanski koncert, ki sta ga organizirala Javni sklad RS za kulturne dejavnosti - območna izpostava Tržič (zanj g. Boris Kuburič) ter OŠ Križe (zanjo ga. Erna Meglič), ob pomoči občine Tržič in

PLES, KI NE BO KAR TAKO ZATONIL V POZABO

V petek, 28. oktobra 2005, zadnji dan pred jesenskimi počitnicami, smo generacija letnikov 1991 končno dočakali 1. ples, ki smo ga sami organizirali in se nanj z vso vnemo pripravljali cel mesec. Lahko vam poveva, da to ni bil nikakršni mačji kašelj. Najprej smo morali pridobiti dovoljenje ravnateljice šole in vseh ostalih učiteljev. Ker v zbornici ne slovimo ravno po pridnosti in ostalih čednostih, smo tam naleteli na prve ovire. Seveda smo jih odpravili, tako da smo se dva tedna zelo potrudili in poskušali postati bolj pridni.

Sledile so priprave na ples. S sošolkami smo že eno leto vnaprej sanjarile in v mislih sestavljale naš prvi ples, tako da smo na koncu vse ideje preprosto strnile samo še na papir. Na začetku smo bili vsi malo skeptični nad izpeljavo tako visokih ciljev (na kakršne prejšnje generacije še pomislile niso), vendar smo jih sklenili urediti. Na skupnih razrednih urah obeh devetih razredov smo s pomočjo razred-

Zveze kulturnih organizacij Trzič. Organizatorica prireditve je bila ga. Irena Štrukelj.

Nastopilo je šest šolskih zborov: trije iz OŠ Trzič (od tega eden iz Podružnične šole Lom) in trije iz OŠ Križe. Otroški pevski zbor OŠ Križe pod zborovodstvom ge. Irene Štrukelj je zapel *Ljudsko Pleši*, *pleši*, *črni kos*, dve pesmi Mire Voglar (*Potovanje v deželo Balalaj* in *Skočna zelena žabica*) ter pesem Blaža Rojka *Žabja mlaka*.

Otroški zbor II OŠ Križe je zapel naslednje pesmi: *Beli cvet* iz filma *Moje pesmi*, *moje sanje* Richarda Rodgersa, *ponarodelo Po jezeru*, pesem Miška in mavrica Jakoba Ježa in *ponarodelo Siva pot*.

Na prečne flavte so jih spremljale pevke Pia Bečan, Ajda Remškar in Tjaša Sušnik. Poleg flautistk v zboru pojejo še Lara Blažič, Klavdija Borič, Judita Drnovšek, Tea Drobnič, Laura Grašič, Sara Gorišek, Nastja Gosar, Manca Košir, Amanda Kregar, Eva Kryštufek, Elmedina Lončarevič, Eva Meglič, Anja Zaplotnik, Kristjan Kuhar in Nejc Legat.

Mladinski pevski zbor OŠ Križe pa se je predstavil z dvema ljudskima: Vse tičice lepo pojo in *Regiment po cesti gre* in s pesmijo *Memory* iz musicla *Cats* ter z *Robežnikovo* Na vrhu nebotičnika. Za spremljavo sta poskrbeli pevki Anamarija Šober (klavir) in Nina Šmid (triangel). Poleg omenjenih pevk v zboru pojejo še Ana Babič, Tina Česen, Marina Čosić, Eva Jerala, Sara King, Julija Krivic, Urška Kuhar, Petra Meglič, Arijana Mulalić, Neža Studen in Sabina Zelič.

nikov Andreje Polanšek in Janeza Zazvonila dodelili posamezne naloge vsakemu izmed nas. Vsak se je potrudil po najboljših močeh, nekateri malo bolj, drugi malo manj.

Teden dni pred plesom smo poskrbeli še za reklame na šolskem radiu in izobesili lepo oblikovane plakate, ki so pritegnili še tako "zaspane" učenca.

Da pa bi še povečali obisk učencev na plesu, smo po šoli razširili zelo vabljuje govornice o novostih na plesu. Prišel je zadnji dan pouka pred teden-skim jesenskim oddihom in s tem seveda tudi težko pričakovani ples.

Kmalu pred pričetkom so sledili še manjši zapleti, nato pa se je vse zares začelo. Učenci smo se postavili na svoja mesta in vse je začelo teči kot po maslu. Tako smo lahko videli fante in punce, ki so prodajali pijačo in manjše prigrizke, Lucijo, ki je z nasmeškom na obrazu mešala okusne in ne predrage koktejle, Klaro, ki je vihtela svoj čudežni flomaster in risala tatuje. Pobiralke vstopnine, avtorici prispevka in Kaja, smo se kar smehljale ob pogledu na škatlo z denarjem.

Prodajalke srečk pa so kot za med prodajale srečke, ki so prinašale bogate nagrade, kot so karte za ogled filmov v Koloseju, torbice, knjige ... Najbolj so ponoreli četrtošolci, ki so pokupili vse srečke in s tem pobrali vse nagrade.

Ostali pa so na veliko naročali koktelje, ki so se na koncu izkazali za več kot odlično in dobičkonosno domisljico.

Malo smo bili le razočarani nad plesiščem, ki je bilo prevečkrat prazno, pa četudi je bilo na njem zaradi vročih ritmov kot v savni.

Končno se je zares zapolnilo, ko je potekalo tekmovanje za naj par plesa. Najbolj pogumni so zaplesali na ritme popularne glasbe. Zmagala sta Martin in Dejna. Za nagrado sta prejela dve karti za ogled kateregakoli filma do konca leta v Koloseju.

Vse skupaj se je približevalo koncu. Po plesu pa smo vse pospravili na svoje mesto in počistili veliko nesnago.

Žalostni, ker se je vse skupaj tako kmalu končalo in veseli nad tako profesionalno izpeljavo res dobre žurke, smo zadovoljni pričeli jesenske počitnice.

Katarina Jazbec in
Neža Josef, 9. b

Melita Maček, prof.

PROJEKT BODIVA PRIJATELJA

V projektu Bodiva prijatelja sodelujejo učenci 8. b in 2. a razreda.

Učenci osmih razredov so postali pokrovitelji in skrbniki "drugošolčkov" - vsak od učencev je dobil v varstvo enega od učencev drugega razreda. Cilj projekta je, da se najmlajši šolarji seznani s "ta velikimi", da spoznajo, da so starejši učenci prijazni, da je v šoli med prijatelji lepo in da se nimajo česa bati, saj jih varujejo starejši prijatelji. Kako so potekala naša srečanja?

- Najprej smo imeli spoznavno uro. Učenci so pripravili kratek kulturni program, se spoznali in izmenjali slike.
- Skupaj smo igrali družabne igre.
- Pred božičem in novim letom smo izdelovali novoletne čestitke in jih z dobrimi željami izročili učiteljem in delavcem šole.
- Učenci drugega razreda so nas povabili na prireditev ob božiču in novem letu.
- Sestavljali smo jedilnik zdrave in najljubše prehrane.
- Zadnjo skupno uro smo preživeli v telovadnici.

In kakšni so naši vtisi?

Vse skupaj se je začelo s prijetno uvodno prireditvijo, kjer so se mlajši predstavili s plesom in pesmijo. Nasprotje naše dolgočasne revije! Sledilo je srečanje z družabnimi igrami, kjer sem vse igre na srečo ?srečno?

izgubil. Mogoče ima mlajša generacija več sreče, kot je zvezd za srečo. Za božič smo oblikovali voščilnice za učitelje naše šole. Nazadnje pa smo si uro z mlajšimi popestrili v naši telovadnici, kjer smo se igrali "okamenele" igre, med dvema ognjema in še in še ...

Vse to sem pospravil v predal s prijatelji in nedolgočasnimi spomini.

Martin Zaplotnik, 8. b

Srečanje z 2. a razredom je bilo zanimivo. Skupaj smo delali voščilnice. Igrali smo se človek ne jezi se in še druge igre. Včeraj smo imeli štafetne igre. Najbolj zabavni so bili pri prevalih.

Ana Babić, 8. b

V tem šolskem letu smo se srečevali z učenci iz 2. a. Skupaj smo se veselili. Rezali smo kolaž papir in oblikovali čestitke, sestavljali jedilnike, pretegovali smo si ude pri športni vzgoji ter storili še kaj. Morali bi še barvati pisanice ali igrati RuneScape v računalniški učilnici.

Jure Goručan, 8. b

Včeraj smo imeli štafetne igre z 2. a razredom. Zelo sem se zabavala. Najbolj sem uživala v igri med dvema ognjema. Igrali pa smo se še okamenele, podvodnega moža in na koncu smo se še šli še med dvema ognjema. Mislim, da se je Katja zelo zabavala. To je moja nova prijateljica.

Aleksandra Ropret, 8. b

Včeraj smo imeli skupaj z 2. a razredom štafetne igre. Moji novi prijateljci je ime Katjuša in se zelo dobro razumeva in zabavava. Na koncu smo se šli med dvema ognjema, kjer so zmagali fantje iz 8. razreda in dekleta iz 2. razreda.

Sara King, 8. b

Mislim, da je bilo druženje z 2. a razredom zanimivo. Skupaj smo se igrali različne igre. Na začetku so bili "drugošolčki" sramežljivi in strahopetni, najbrž zato, ker je razlika v letih dokaj velika in ker smo mi veliko večji. Na naših srečanjih je bilo veliko smeha in zabave.

Arijana Mulalić, 8. b

Srečanja z 2. a razredom so se mi zdela zelo zanimiva. Zelo mi je bila zanimiva delavnica, pri kateri smo izdelovali novoletne voščilnice. Všeč pa mi je bilo tudi, ko smo imeli skupaj telovadbo, saj smo se skupaj igrali razne igre.

Nina Šmid, 8. b

Ko smo se spoznali z osmim razredom, smo se imeli dobro. Polovica našega razreda je šla v razred za slovenščino, polovica pa je ostala v našem razredu. Ko smo se naslednjič srečali, smo se igrali namizne igre. Vsakič smo se srečali ob petkih, zadnjič pa smo se srečali v sredo. Imeli smo igre brez meja v telovadnici. Naša skupina je bila skoraj vsakič tretja. Poleg moje sošolke sta bili v skupini dve dekleti iz osmega razreda, najini prijateljici.

Patricija Kejžar, 2. a

Všeč mi je bilo, ko smo se šli v telovadnico igrati bratec, reši me. Všeč mi je bilo tudi, ko smo delali plakate o zdravi prehrani in čestitke za novo leto. Glavno pa je, da sem spoznal nove prijatelje.

Matija Markovič, 2. a

Ime mi je Staš, moj prijatelj iz osmega razreda pa je Aljaž. Super mi je bilo takrat, ko smo se šli igrati Bratec, reši me, ker sva z Aljažem hitro tekla. Bil je dobre volje in vesel.

Staš Štefančič, 2. a

Moja najboljša prijateljica iz osmega razreda je Arijana. Ko sva se prvič srečali, me je spraševala, koliko sem stara, kako mi je ime, kaj rada delam. V telovadnici smo se šli

ma. Zelo dobro sem se imela in upam, da se bomo še kdaj srečali.

Eva Frelj, 2. a

Všeč mi je bilo, ko smo se igrali različne igre. Ko smo se prvič srečali, sem spoznala prijateljico z imenom Neža. Na srečanju v telovadnici mi je bilo najbolj všeč, ko smo igrali igro med dvema ognjema. Ko smo se šli štafetne igre, smo bili čisto zmeraj prvi. Ni bilo všeč, ker sem bila edina punca v skupini. Všeč mi je bilo tudi takrat, ko smo izdelovali plakate o zdravi prehrani.

Maša Šparovec, 2. a

Zdi se mi zelo dobro, da smo se spoznali. Bolje sem spoznal prijatelja z imenom Gašper. Najboljše mi je bilo, ko smo igrali igro med dvema ognjema. Dobro je bilo tudi, ko smo izdelovali voščilnice. Moj prijatelj Gašper je zelo zabaven.

Aljaž Rogelj, 2. a

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo se spoznali in se v telovadnici igrali igri bratec, reši me in med dvema ognjema. Všeč mi je bilo tudi, ko smo izdelovali plakate in voščilnice za novo leto. Prijateljica mi je zelo všeč. Ime ji je Tina. Z osmim razredom sem se imela zelo dobro.

Nika Štirn, 2. a

V projektu Bodiva prijatelja sodelujeva tudi učiteljici in pedagoginja:

- razredničarka 2. a Andreja Poklukar,
- razredničarka 8. b razreda Simona Bertoncelj,
- pedagoginja Tanja Vuković.

S.B.

NAJ KNJIGE/ZBIRKE 7.A

V 7.a razredu radi beremo.

Najbolj brane knjige oziroma zbirke so: Krik zlate kače, Soba nočne more in Kurja polt. Sledita pa jim knjiga Harry Potter in zbirka Pet prijateljev.

Andrej Meglič, 7. a

MATERINSKI DAN

Zjutraj, ko sem se prebudila, sta starša že odšla v Kranj. Oblekla sem se in dokončala nalogo. Nato sva s sestro Taro pripravili darilo. Narezali sva sadje, ga zložili na krožnik, dodali sva še dva bonbona v obliki srca in dva čokoladna piškota. Sadje sva nato polili še s prelivom.

Po končanem delu se mi je še vedno zdelo, da nekaj manjka. Razmišljala sem in končno se mi je porodila še ena zamisel.

V dva kozarca sva nalili vino. Potem sem jaz vzela dve leseni palčki in jih zataknila v listek z napisom: ZA MAMI, KER JE MATERINSKI DAN.

Tako je bilo darilo dokončano. Ko je mami prišla domov in je zagledala darilo, je bila vesela. Objela naju je in poljubila. Po kosilu smo odšli k starim staršem in tudi mami smo dali darilo.

Zvečer sem šla spat zadovoljna, kajti vedela sem, da sem pripravila dobro darilo in da je bilo mami všeč.

Laura Grašič, 4. a

igre brez meja, igro med dvema ognjema, delali smo prevale, kar mi je bila najbolj všeč. Za novo leto smo izdelovali voščilnice.

Klara Jazbec, 2. a

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo se spoznali in ko smo se šli razne igre v telovadnici. Šli smo se štafetne igre, igro med dvema ognjema in igro bratec, reši me. Moj prijatelj je bil zelo hiter in nasmejan.

Žan Jesenko, 2. a

Spoznala sem nove prijateljice. Malo me je bilo strah, ko smo igrali igro med dvema ognjema, da me ne bi zadeli v glavo. Zelo mi je bila všeč igra bratec, reši me. "Bilo je najboljše v mojem življenju. To se mora ponoviti!"

Selma Hamzić, 2. a

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo imeli z osmim razredom igre brez meja. Šli smo se tudi igri bratec, reši me in med dvema ognjema. Najbolj mi je bila všeč igra med dvema ognje-

OBČINSKO PRVENSTVO V NOGOMETU

V četrtek, 24.11.2005, smo imeli v dvorani tržiške šole občinsko prvenstvo v nogometu. Udeležili smo se ga učenci: M. Ahčin, J. Cvek, D. Brovč, D. Škrjanc, J. Zohar, J. Debevc, V. Resnik, M. Bojič in E. Mulalič.

Pomerili smo se z OŠ Tržič in OŠ Bistrica. Zasedli smo 3. mesto. Najprej so igrali OŠ Tržič proti OŠ Bistrica. Zmagali so nogometaši OŠ Tržič z rezultatom 3:0. Nato smo igrali OŠ Križe z OŠ Bistrica.

Tokrat so imeli več sreče nogometaši OŠ Bistrica in zmagali z rezultatom 1:3. Zadnjo igro smo igrali OŠ Križe in OŠ Tržič. Po premoči igralcev OŠ Tržič smo izgubili 2:5. Naša skupina je na tekmi nasprotnikom zabila tri gole. Strelca sva bila J. Cvek z dvema in M. Ahčin z enim zadetkom.

Jan Cvek, 9. b

ŠOLA V NARAVI

ČRMOŠNJICE - DOM LIPA

V ponedeljek, 13. februarja 2006, smo se učenci četrtyh razredov Osnovne šole Križe odpeljali v šolo v naravi. Bivali smo v domu Lipa v Črmošnjicah, to je kraj blizu Črnomlja.

Kraj je zelo miren. V bližini doma stoji staro votlo drevo, ki ga krajani imenujejo Enoroki gusar, ker ima le eno samo vejo. Deset minut od doma se nahaja smučišče Bela, na katerem smo vsak dan pridobivali novo smučarsko znanje.

Učitelji so nas prvi dan razvrstili v štiri skupine. Na smučišče so nam vsak dan pripeljali malico. Popoldne smo imeli različne delavnice in tudi nekaj prostega časa. Slikali smo na svilo, učili smo se izdelovati vozle in obeske.

V sredo in petek smo odšli na kopanje v Dolenjske Toplice. Zadnji večer pred odhodom domov smo imeli ples, ki smo ga prav vsi težko pričakovali.

Prehitro je minil teden in že je bilo potrebno pripraviti smuči in potovalke. Za slovo so nas učitelji iz doma Lipa povabili, naj se jim pridružimo tudi med poletnimi počitnicami.

Lara Pintarič, 4. a

Komaj sem že čakal dan, ko se bomo odpravili v šolo v naravi, kjer bom lahko smučal in užival na snegu.

Poslovil sem se od vseh domačih. Vožnja je bila dolga in marsikdo je zaspal. Ko smo prišli v Črmošnjice, smo šli takoj pogledat sobe. Te so bile majhne in preprosto opremljene. Hrana mi je bila všeč.

Odpeljali smo se na smučišče Bela. V glavi so se mi pletla razna vprašanja. Bo smučišče majhno ali veliko, strmo ali položno? Malo me je skrbelo, ko sem se prvič peljal s trosedežnico. Na vrhu je sicer pihal veter, a toplim oblačilom ni bil kos.

Z našim učiteljem Tonetom smo se počasi spustili, a ker nisem prav dobro zavijal, sem peljal smuk. Pri razvalinah starih hiš sem le nekako zavil. Učitelj Anže me je potem usmeril na bolj položno smučišče. Tako sem smučal z učiteljem Tonetom v tretji skupini.

V naslednjih dneh sem se veliko naučil, tako da sem bil na koncu že

pravi smučar in sem nastopil v veleslalomu.

Vid Žepič, 4. a

Dnevniški zapis

NEDELJA (dan pred odhodom): Vsi smo nestrpno pričakovali ponedeljek. Tedaj smo odhajali v Črmošnjice, zato sem imela prtljago že pripravljeno - od zvezkov do Tačka, moje spalne igrače.

PONEDELJEK: Ko sem se zbudila, sem se takoj oblekla, pojedla kos kruha z marmelado, pobasala svoje stvari in se usedla v avto. Očka me je takoj odpeljal pred šolo. Tam je bilo veliko učencev. Kmalu je pripeljal naš avtobus. Vsi smo poskakali noter, starši pa so nam pospravili prtljago. Nato je avtobus speljal in staršem smo pomahali v slovo.

Med vožnjo mi je bilo malo slabo a mi je bilo kmalu bolje. Po dolgi in ovinkasti poti smo končno prišli. V Domu Lipa so nas toplo sprejeli in nas takoj razvrstili po sobah. Po kosilu smo odšli smučat. Nazaj sem prišla zelo utrujena. Tisto noč sem težko zaspala.

TOREK: Zjutraj smo morali zelo zgodaj vstati, pospraviti sobe, pojedti zajtrk. Avtobus za prevoz na smučišče nas je že čakal pred domom. Po smučanju je bilo zelo dobro kosilo ter pouk. Dan je hitro mineval.

SREDA: Komaj sem se zbudila in oblekla. Po zajtrku smo odšli smučat. Po kosilu in počitku smo se šli kopat v Dolenjske Toplice. V bazenu smo se špricali, potapljali in zabavali, da je prav hitro minilo.

ČETRTEK: Danes je bilo vreme zelo slabo. Pihali so namreč mrzli sunki vetra in nebo so prekrivali sivi oblaki. Po mrzlem smučanju smo se ogreli na kosilu. Med počitkom smo šle Saša, Larisa, Tinkara, Tea, Teja in jaz v svojo sobo in se pogovarjale. Po dolgem počitku je bil zvečer na vrsti še ples. Nenavaden, seveda. Utrujena sem šla v posteljo spat.

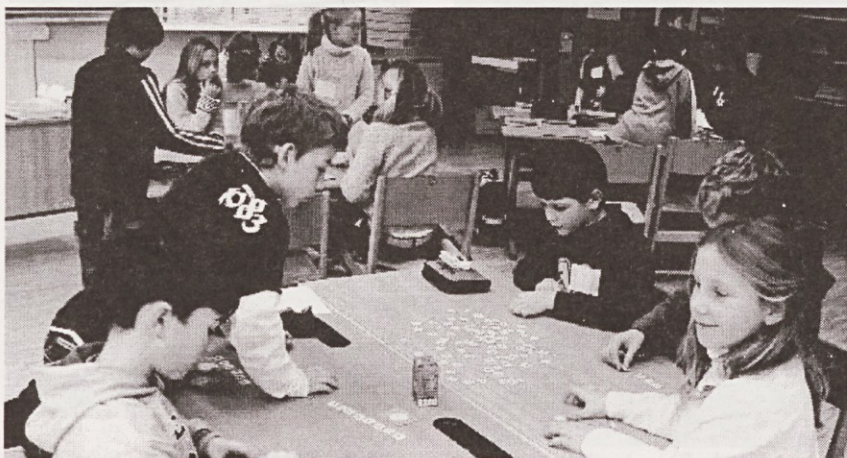
PETEK: Tudi danes je bilo slabo vreme. Namesto na smučanje smo šli spet na bazen. Super! Na bazenu sem si kupila sok in rogljič. Po plavanju smo šli pakirat. V sobi smo imele veliko zmešnjavo, a ko smo vse to pospravile, je bila prazna.

Pripravljene smo bile za odhod. Hitro smo stekli v avtobus, se prepričali, da nismo ničesar pozabili ter se odpeljali. Poti je bilo hitro konec in že sem videla svojo hišo in očija, ki mi je mahal. Vesela sem bila, ko sem se vrnila domov.

Tina Nunar, 4. b

OBISKALI SO NAS PRIJATELJI IZ BOROVELJ

Vtorek, 21.3.2006, so nas obiskali učenci iz Borovelj. Zbrali smo se v telovadnici. Najprej je ravnateljica povedala nekaj besed in jim zaželela pristrčno dobrodošlico, potem so učenci 3. a nastopili s pesmijo La polenta. Po pesmi smo Metod, Sabina, Nina in jaz prebrali nekaj o naši šoli. Predstavili smo še pesem K mizi sede stari grof, nato pa smo skupaj z našimi novimi prijatelji zaplesali ples. Preoblekli smo se v športno opremo in nadaljevali s športnimi igrami. Tekmovali smo tudi v igri Med dvema ognjema. Bila je zelo napeta, a rezultat je bil neodločen. Odšli smo v razred, kjer smo imeli še likovno vzgojo. To je bil moj najboljši šolski dan.

Matevž Poljanc, 3. b

Po športni vzgoji smo se skupaj z b razredom iz Borovelj odpravili v naše razrede. Z mano je bil moj dober prijatelj Sebastjan. Skupaj smo pojedli malico. Tudi otroci iz Borovelj so jedli našo malico, saj jo morajo v njihovi

šoli prinesiti sami s seboj. Pouk smo nadaljevali z branjem pesmi Ptčica pa-pa. Boroveljčani so se zelo izkazali. Izdelovali smo še narcise in tulipane iz papirja ter vaze iz das mase. Pouk je hitro minil in naši gostje so morali oditi domov.

Metod Jazbec, 3. b

Spet sem srečala mojo prijateljico iz Borovelj. Ime ji je Ana. Upam, da bodo učenci iz Borovelj še kdaj prišli k nam.

Tamara Žibert, 3. b

Veselim se že ponovnega srečanja z novimi prijatelji iz Borovelj. Aprila jih bomo spet obiskali.

Sabina Dobrin, 3. b

Ta dan je bil poseben dan, ki mi bo za vedno ostal v lepem spominu.

Rok Tit Tomazin, 3. b

PLAVALNI TEČAJ UČENCEV 2. in 3. RAZREDA

Vas zanima, kako je imeti plavalni tečaj? Učenci so v kratkih besedilih natančno opisali svoje doživetje tega dogodka, ki so ga imeli v mesecu marcu.

Od ponedeljka, 13., do petka, 17. marca 2006 smo imeli plavalni tečaj. Komaj sem ga čakala.

Hodili smo v Radovljico. Bilo je pet skupin, ki smo jih oblikovali prvič. Bila sem v najboljši skupini. V torek smo se učili plavati prsno. V sredo nas je hrbtno učila plavati učiteljica Blanka namesto Urše. V četrtek smo imeli preizkušnjo. Brez premora smo morali plavati 10 minut. To preizkušnjo smo vsi z lahkoto opravili. V petek pa smo brez počitka morali preplavati 50 metrov kravl. To smo spet vsi opravili. Vsi smo si prislužili nagrado SREBRNI DELFINČEK. Bilo je zelo, zelo fino. Všeč mi ni bilo edino to, da je bila v garderobah velika gneča in da je bilo vroče zaradi sušenja las. Zelo ponosna pa sem na to, da sem usvojila kar tri sloge plavanja.

Maša Remškar, 3. a

Na plavalnem tečaju mi je bilo zelo všeč, ker imam rad vodo. Zelo pa sem vesel, da sem preplaval bazen. To pa še ni bilo vse, ker smo se tudi igrali. Všeč mi je tudi skakanje v vodo, plavanje v globoki vodi in potapljanje, pa tudi plavanje v nizki vodi.

Vid Primožič, 2. a

Imeli smo teden plavalnega tečaja. V garderobi smo se preoblekli in šli v bazen. Tam smo se igrali igre. Učitelj Anže nam je pokazal pravilno plavanje. Dovolil nam je, da skačemo v vodo. Za konec smo odigrali vaterpolo. Teden plavalnega tečaja mi je bil všeč.

Nik Marn, 3. a

Na plavalnem tečaju sem se imela zelo lepo. Ko sem stopila v bazen, je bila voda malo mrzla, a sem se hitro ogrela. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo brez vseh pripomočkov plavali v globoki vodi. Ko smo končali s plavanjem, sva s Katjo skakali v bazen.

Neža Terziev, 2. a

Zgodilo se je v tem šolskem letu

V petek smo imeli zadnji dan plavalnega tečaja. Najprej smo plavalni žabico. Potem smo se potapljali in igrali.

Žana Studen, 3. a

Na plavalnem tečaju mi je bilo všeč, ker sem lahko plaval sam in skakal v vodo. Učiteljica je bila zelo prijazna. Najbolj všeč mi je bilo, ko smo igrali vaterpolo.

Anže Močnik, 2. a

Vodi smo se skozi igro učili plavati in potapljati. Tako smo skakali čez obroče, spuščali mehurčke in gledali pod vodo. Na koncu smo imeli deset minut prostega časa. Takrat je bilo najbolj zabavno.

Živa Kous, 3. a

Na plavalnem tečaju smo se v vodi igrali igrice. Nekateri nismo znali plavati, a smo se naučili. Učili sta nas dve učiteljici. Če smo bili pridni, smo se na koncu lahko igrali, kar smo hoteli.

Rebeka Lorenčič, 2. a

Pred bazenom smo se dobro ogreli. Po ogrevanju smo odšli pod prho, nato pa smo deset minut plaval v bazenu, ne da bi se dotaknili tal. Potem smo v parih morali v minuti in pol preplavati 50 metrov. Seveda pa po takem trudu ni šlo brez skakanja v vodo in igranja vaterpola. Na koncu smo vsi veseli in utrujeni odšli proti šoli.

Blaž Mirt, 3. a

Na plavalnem tečaju smo se učili, kako plavati pod vodo. Preden smo začeli plavati, smo se ogreli. Prvi dan smo se razdelili v skupine. Voda je bila topla. Všeč mi je bilo, ko smo pod vodo plaval skozi obroč in skakali na glavo. Imeli smo se zelo dobro. Učiteljici je bilo ime Urša.

Maša Šparovec, 2. a

Ko smo prišli v bazen, smo se najprej oblekli v kopalke, nato pa smo šli do vode. Tam smo se najprej razdelili po razredih. Potem pa smo plaval do polovice bazena. Najprej je plaval 3.a razred, nato pa 3.b. Po ogrevanju smo šli plavat v manjših skupinah. Učili smo se plavati žabico. Jaz sem jo že znal, ampak zdaj jo

znam še bolje. Najbolj me je razveselilo, ko smo skakali v vodo in ko smo plaval v globoki vodi. Plavalni tečaj je hitro minil.

Luka Rozman, 3. b

Na plavalnem tečaju sem se imela zelo lepo. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo plaval skozi obroče. Razdeljeni smo bili v skupine. Imeli smo plavalne kape, da se ne bi pomešali. Vsaka skušina je imela drugačne. Ko smo zaključili s plavanjem, smo si posušili lase ter se utrujeni vrnili v šolo.

Eva Frelih, 2. a

Plavalni tečaj je trajal dve šolski uri. Bili smo razdeljeni v štiri skupine. Vsaka skupina je dobila plavalne kape različnih barv. Te so bile: modra, rumena, rdeča in zelena. Našo skupino je vodil učitelj Anže, ki je imel najboljšo skupino. Prvi dan nas je učitelj naučil plavati prsno. Potem pa smo to vadili. V sredo pa smo se učili kravla. Ko je prišel zadnji dan, smo tekmovali po dva in dva. Jaz sem tekmovala s Špelo, ki me je premagala.

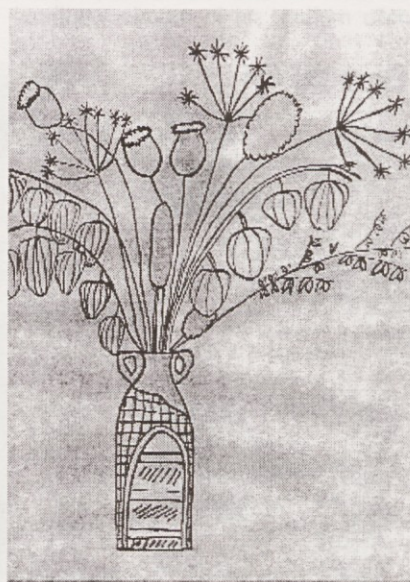
Tara Grašič, 3. b

Najprej nam je učitelj razdelil plavalne kape in preveril, če smo vsi. Nato smo se razgibali in se začeli učiti kravla. Najbolj všeč mi je bilo, ko smo igrali vaterpolo in skakali v vodo. Konec tedna smo preverili, koliko smo se naučili. Jaz sem tekmoval v plavanju za bronasto odličje. Dosegel sem prvo mesto. Učitelj je rekel, da bomo ob koncu šolskega leta dobili priznanje. Teden plavanja mi je bil zelo všeč.

Gal Šmid, 3. b

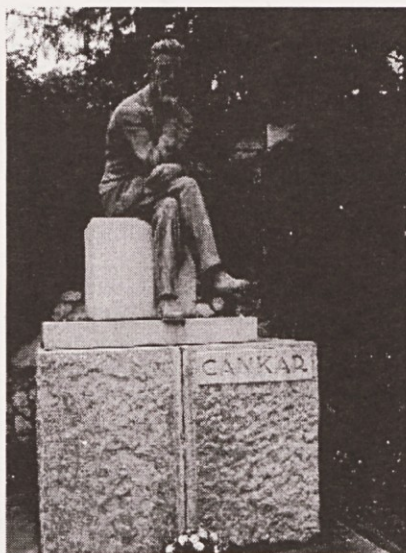
Vsak dan smo imeli najprej ogrevanje na suhem, potem smo začeli plavati. Najprej smo se naučili plavati žabico pod vodo in nad vodo. Naslednji dan smo skakali v vodo naravnost na noge. Meni je šlo zelo dobro. Tretji dan smo se učili skakanja na glavo, v četrtek pa na "bombo". Vsak dan smo se učili tudi plavati na različne načine. Zadnji dan smo se naučili tudi pravilno ogrevati in smo tekmovali za priznanja. Na cilj sem priplaval brez napak. Potem smo se malo spočili zunaj vode in si pripovedovali kaj počnemo med vikendom. Ko smo se spočili, smo odšli v nizko vodo in se naučili sedeti pod vodo. Imeli smo še eno tekmovanje, pri katerem smo se pomerili v plavanju kravla. V seštevku obeh tekmovalij sem si prislužila bronasto priznanje - Delfin. Imeli smo se zelo lepo. Priznanja sem zelo vesela, čeprav sem dobila bronastega.

Tina Bratina, 3. b

REPORTAŽA Z VRHNIKE

Mesto Vrhnika leži v zahodnem delu Slovenije. Meri 126 km² in ima 17.644 prebivalcev. Vrhnika ima v svojem grbu ladjo in četudi odmislimo na ladjo Argo in staro pripovedko o argonavti, je nastanek in razvoj Vrhnike najtesneje povezan z ladjami in prometom po mirno tekoči in globoki Ljubljanici. Hkrati stoji Vrhnika tam, kjer je najkrajši in najzložnejši prehod iz Ljubljanske kotline čez notranjske in kraške gozdnote planote proti morju, ki je že v davnih časih zvalil človeka, da si je utrl pot skozi ne preveč prijazno pokrajino. Ob glavni cesti v središču mesta stoji spomenik, posvečen največjemu slovenskemu pisatelju, dramatik in pesniku Ivanu Cankarju. Pisateljevo podobo v bronu je leta 1930 izdelal kipar Ivo Jurkovič. Lavrenčičeva hiša-Stara pošta je ena najstarejših in najpomembnejših stavb v Vrhniki. Stoji na bregu Ljubljanice, kjer je bilo nekoč potniško pristanišče. Po nekaterih domnevah je bila stavba zgrajena v 15. stoletju. Cerkev Sv. Trojice je bila zgrajena okoli leta 1640 s prostovoljnimi darovi faranov. Po svojem videzu se do danes ni veliko spremenila, le gotskega je zamenjal baročni zvonik.

Jan Perko in Grega Čadež

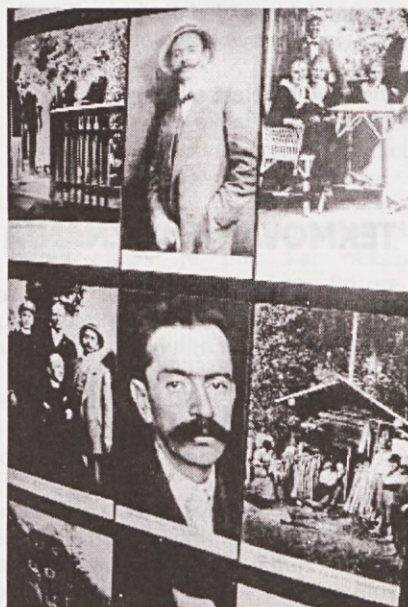
Eden najznamenitejših Vrhnčanov je zagotovo Ivan Cankar. Najpomembnejši slovenski dramatik in najbolj vsestranski slovenski pisatelj se je rodil 10.5.1876 na Vrhniki, v hiši revnega obrtnika. Osnovno šolo je končal na Vrhniki, 1888 je odšel na Ljubljansko realko, 1896 na Dunaj študirat tehniko, kasneje se je prepisal na slavistiko, 1897 se je vrnil na Vrhniko, kjer je ostal do smrti matere. Po materini smrti je odšel na Dunaj, kjer je ostal do leta 1907, nato pa se je dokončno vrnil v Ljubljano. Vse do leta 1917 je živel na Rožniku, tik pred smrtjo pa se je preselil nazaj v Ljubljano, kjer je 11. decembra 1918 umrl v cukrarni. Z njegovo smrtjo se je končalo obdobje moderne.

Cankarjeva hiša je urejena kot muzej in si jo lahko ogledate. Stoji na Klanecu in je dragocen kulturni spomenik sredi vrhniškega mestnega središča. Nahaja se na mestu, kjer je nekoč stala lesena, s slamo krita koča, v kateri se je rodil pisatelj Ivan Cankar. Danes je pod vodstvom vodnika na ogled zbirka predmetov, ki prikazuje bivanjske razmere revnejše družine ob koncu 18. in na začetku 19. stoletja. Na policah in vitrinah so razstavljeni Cankarjevi prvotiski, fotografije pisatelja, njegovih sorodnikov, prijateljev in dobrotnikov iz ljubljanskega in dunajskega obdobja ter njegovi avtoportreti in risbe. Poleg tega so obiskovalcem na voljo raz-

glednice, brošure in drugi spominki, povezani s Cankarjevim življenjem. Hiša, v kateri se je leta 1876 rodil Ivan Cankar, je bila lesena in krita s slamo. Pogorela je leta 1879. Odtlej so morali Cankarjevi gostovati po raznih opuščenih hlevih in hišah po vsej Vrhniki. Hišo so prevzeli novi lastniki in ji leta 1880 dali takšno podobo, kot jo ima danes. Notranjost je razdeljena v bivalni prostor, izbo in črno kuhinjo. V njej je pohištvo in druga oprema s preloma stoletja, s čimer želijo prikazati utrip vsakdana pri Cankarjevih. Spominska hiša je razglašena za kulturni spomenik.

Eden najznamenitejših klanecv je tako postal Klanec na Vrhniki.

Ulica Na klanecu je zelo ozka, hiše so tesno skupaj. Klanec je v romanu Na

klancu (1902) dobil simbolične razsežnosti in postal pojem za socialno bedo. To seveda ni bil Klanec, kakor bi ga opisal realist, marveč je bil podoba kraja, ki jo je ob spominu na resničnost zarisala Cankarjeva domišljija, polna bolečine zaradi družbene krivičnosti. "Mihovi so se preselili na klanec, tja, kjer so gledale umazane kočice z mrkim in zavidnim pogledom dol na bela poslopja. Na klancu jih je stanovalo mnogo,"

Tanita Kajbič, Nina Bučinel in
Nina Ahačič

Z Vrhnike se lahko podate v več smeri. Če se odpravite ob robu Ljubljanskega barja po ozki cesti mimo Verda, pridete do Bistre. Tam danes domuje Tehnični muzej Slovenije.

TEHNIŠKA ZBIRKA TEHNIŠKEGA MUZEJA BISTRA

Bistra pri Vrhniki leži v jugozahodnem delu Ljubljanskega barja. Ime je dobila po potoku Bistri, pritoku reke Ljubljanice, ki ima tu več kraških izvirov. Ob potoku stoji grad, v katerem je sedež omenjenega muzeja. Ustanovljen je bil 1951. leta z odlokom vlade Republike Slovenije in z nalogo, da raziskuje, zbira in posreduje javnosti dosežke predelovalne in pridelovalne tehnike na Slovenskem.

Z zanimanjem smo se odpravili proti gradu, v katerem je sedaj muzej. Imajo zelo obsežno zbirko:

V prometnem oddelku:

Si boste lahko ogledali zbirko Titovih vozil in zgodovino avtomobilizma.

Kmetijski oddlek:

Oglejte pa si lahko razvoj orodij in

delovnih strojev v kmetijstvu, kovačijo, razne pogone: gepelj, vodno kolo, parni stroj, traktor itd. Ob rečici Bistra pa je postavljen tudi mlin.

Tekstilni oddlek:

Tekstilni oddlek vas bo seznanil s predilno in tkalsko tehniko od preprostih naprav do strojev.

Elektrostrojni oddlek:

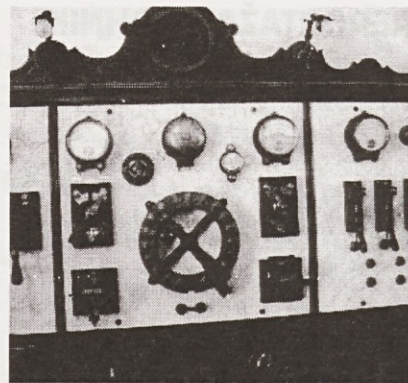
V elektrostrojnem oddelku prikazujejo kako in s kakšnimi stroji dobivamo elektriko. Zraven je vključen tudi Teslov poizkus o elektriki.

Gozdarski oddlek:

V gozdarskem oddelku vas bodo seznanili z gozdom kot življenjsko skupnostjo rastlin in živali, kot virom energije in surovin, spoznali boste, da je gozd nenadomestljiv vir čistega zraka.

Lesarski oddlek:

V oddelku vam prikažejo tesarstvo in žagarstvo kot osnovna načina obdelave lesa ter mizarstvo delavnico.

Lovski oddlek:

Če si boste vzeli čas, se boste marsičesa naučili o zgodovini lova in spoznali našo divjad.

Ribiški oddlek:

Pridite in si oglejte slovenske velikanke! Pokazali vam bomo raznovrstnost ribjega žilja v slovenskih vodah.

*Domen Škrjanec, Saša Matošič
in Grega Sušnik Brovč*

TEKMOVANJE IZ ZNANJA O SLADKORNI BOLEZNI

Že kmalu po začetku novega šolskega leta smo pod vodstvom mentorice Monike Škaper začeli s pripravami za tekmovanje o sladkorni bolezni. Za priprave smo porabili eno šolsko uro na teden.

Tekmovanje je na naši šoli vzbudilo veliko zanimanja, saj se prijavilo kar veliko število učencev. Prva preizkušnja je bilo šolsko tekmovanje, na katerem sva se dobro odrezala. Uvrstila sva se med prve tri najboljše učence na naši šoli.

Za državno tekmovanje sva preučila še nekaj dodatne literature in s tem dopolnila najino že pridobljeno znanje. Prišel je težko pričakovani 19.11.2005. Ob sedmih zjutraj smo se z mentorico zbrali pred našo šolo, odkoder smo z avtobusom pričeli z vožnjo proti Trbovljam, kjer je potekalo državno tekmovanje. Med potjo smo pobrali še učence drugih šol, tako da je bil avtobus poln. Po dveh urah vožnje smo prispeli v Trbovlje. Imeli smo nekaj težav s parkiranjem avtobusa, nato pa smo že vsi premrazeni kar nekaj časa stali na mrzlem zraku. Ko so nam le odprli vrata, je sledila razvrstitev učencev po učilnicah, kjer smo prejeli tudi sponzorska darila. Sledila je proslava z govorom ravnateljice šole, podžupana Trbovelj in predsednika društva diabetikov Slovenije. Govore so zapolnili z zanimivimi nastopi učencev šole. Podali so nam še nekaj napotkov za reševanje nalog, nato pa smo se odpravili v učilnice, kjer smo pričeli z reševanjem različnih testov, kar pa je naju motilo, saj bi bili sicer rezultati bolj objektivni.

Všeč pa nama ni bilo tudi to, da so nama skrajšali čas pisanja. Po končanem pisanju nalog je sledilo kosilo. Na jedilniku je bila zelo "okusna" mineštra, rolada in kruh. Ko je bilo kosilo že varno shranjeno v naših želodčkih, smo se počasi odpravili na pot proti domu. Na poti je potekala prava mala razprava o vprašanih iz testov.

Pozno popoldne smo prispeli nazaj v Križe. Na to tekmovanje sva se prijavila zato, ker sva hotela izvedeti kaj več o tej vse pogostejši bolezni. Znanje, ki sva ga pridobila, nama bo prišlo zelo prav. Zahvala za to gre najini mentorici. Osvojila sva namreč srebrno (Bernarda) in zlato priznanje (Martin).

*Martin Zaplotnik, 8. b in
Bernarda Majc, 9. a*

PREDNOVOLETNI PLES

Petra Meglič, urednica rubrike Svet glasbe

Za drugi ples smo bili prepričani, da bo vse potekalo kot po maslu. Odlična organizacija in še bolj prepričljiv uspeh sta nam posledično vlivala samozavest in mnenje, da se nam pri naslednjem plesu ne bo treba tako truditi. Edino oviro nam je zopet predstavljala odločitev učiteljev v zbornici, ki vedno odločajo "a ples bo al ne". Dovolili so ga nam organizirati, vendar se ga niso smeli udeležiti "poredni" učenci z opomini.

Odločili smo se popraviti tudi nekaj prvotnih napak. Tako smo nameravali izboljšati pripravo in kakovost "koktejl" (tokrat smo ciljali na pripravo pravih, seveda brez alkohola - na žalost nekaterih).

Zopet smo imeli v načrtu srečolov, saj je uspeh prvega srečolova presegel vsa pričakovanja. Tokrat pa smo še izboljšali nagrade (DVD-predvajalnik, kurilnik, knjige, nahrbtniki ...), ki so zdaleč presegale cene srečk.

Da ne bi ponavljali programa prvega plesa, smo tokrat za presenečenje

namesto izbora za naj par pripravili karaoke. Za ostale še pomembne stvari (hrano, pijačo, glasbo, oglaševanje, razdelitev vlog ...) smo se pomenili na skupni razredni uri.

V petek, 23.12.2005, večer pred božičnim večerom, ko je predpraznični duh vse skupaj še bolj popestril se je začel odvijati že kar drugi ples po vrsti. Tokrat ni šlo vse po načrtu. Že takoj na začetku smo naleteli na manjše probleme pri blagajni in "šanku". Nekako je potem vsa stvar stekla. Srečke in koktejli so se začeli lepo prodajati. Nekaj učencev se je celo že zibalo v prijetnih ritmih.

Pa smo ponovno naleteli na težave. Prodaja srečk se je naenkrat bliskovito ustavila, nam pa je še ostalo kup srečk in nagrad. Tokrat smo namreč povečali število le-teh, več pa je bilo tudi praznih srečk. Zanimanje za igro je upadlo, ker naenkrat skoraj nihče ni nič zadel. Začeli smo na vse pretege ponujati srečke in na koncu nam je uspelo prodati vse. Vseskozi med plesom se je lahko vsakdo, ki je želel sodelovati, lahko prijavil na karaoke.

Pogumnežev, ki so želeli svojih 5 minut slave, je bilo kar nekaj. Tekmovalo je osem učencev. Po presenetljivo dobro odpetih pesmih je sledila težka odločitev žirije. Medtem, ko so člani žirije razglabljali in tuhtali, nas je kratkočasila bodoča pevka Petra z izjemnim glasom. Zapela nam je pesem skupine Angee "Vedno bo tako", in sicer tako lepo, da smo vsi obnemeli. Žirija je modro odločila, da zmaga pripada Katji, Alji in Evi, ki so odlično zapele pesem Pink - Just like a pill.

Neizbežno se je bližal konec našega drugega plesa. DJ je po koncu karaok odvrtel še nekaj mirnih in malo bolj poskočnih pesmi.

Zopet smo bili razočarani nad dokaj majhnim številom učencev na plesišču.

Za v prihodnje Vas pozivamo, da na plesih več plešete kot pa samo sedite. Prepričani smo, da ste vsi dobri plesalci, treba se je samo prepustiti glasbi in uživati, pa čeprav vsi ne plešemo kot svetovni prvaki. Slabo voljo in občutek sramu pa kar pustite doma.

Katarina Jazbec in
Neža Josef, 9. b

SIMPLE PLAN

Prva stopnja do ustanovitve skupine Simple Plan je bila ustanovitev skupine Reset leta 1994, ki je bila kanadska punk skupina, ki so jo pri trinajstih letih sestavili srednješolski prijatelji Pierre Bouvier, Chuck Comeau in Adrien White. Skupina Reset je nastopala po Kanadi s skupinami kot so MxPx, Ten Foot Pole in Face to Face, vendar je pridobila zelo malo pozornosti. Prvi album javnega nastopa skupine Reset je izšel leta 1997. Comeau je kmalu zapustil skupino, da je lahko šel na višjo šola, vendar se je čez dve leti pridružil Jeffu Stincu in Sébastien Lefebvre ter se spet začel ukvarjati z glasbo. Bilo je naključje, da sta se Comeau in Bouvier skupaj znašla na Sugar Ray koncertu leta 1999 in Bouvier je kmalu zatem zapustil Reset in se je pridružil starim prijateljem. David Desrosiers je prevzel Bouvierjevo mesto v skupini Reset, vendar je tudi on pristopil k njim. In tako je nastala skupina Simple Plan. Njihova prva pesem je bila Shut up, najnovejši pa je Untitled. Do zdaj so izdali dva albuma, igrajo pa punk-rock.

Tanita Kajbič, 9. a

KRIŽANI ZATRESLI DVORANO

V petek, 11. novembra 2005, se je v Ljubljani na Metelkovi v GALI HALI dogodil težko pričakovan koncert.

Nastopilo je 10 neuveljavljenih slovenskih mladinskih skupin. Eni izmed njih so bili tudi naši Križani Paraziti p.13.

S svojim nastopom so presenetili vse navzoče. Čeprav so nastopili prvi, so na noge spravili skoraj celo dvorano.

Petra Meglič, 9. a

BILLY'S PRIVATE PARKING V NOVI POSTAVI

Skupina BPP odslej ustvarja in nastopa v novi postavi. Dosedanjega bobnarja Jureta Rozmana, ki se odpravlja na dolgo načrtovani študij v London, je zamenjal Marko Aoršak, skupini pa se je pridružil še kitarist Matic Ajdič. Novi bobnar je več let igral pri skupini Granna, sicer pa prenaša svoje znanje tudi na mlajše generacije. Novi kitarist je nase v zadnjem času opozoril z zasedbo Make Up 2, pred tem je sodeloval s številnimi slovenskimi glasbeniki, še pred tem pa igral klavir. Kdaj bo izšla nova plošča, še ni znano, prej pa bo na ogled prenovljena spletna stran www.billyspriateparking.net.

Tanita Kajbič, 9. a

LUNA IN SONCE

Luna je prišla na nebo.
Sonce je ugasnilo,
do jutra zaspalo bo.

MOJA ULA

Moja Ula rada skače,
trga hlače
in je nora na igrače.

Nik Požun, 3. a

ŠKRAT

Noč ima svojo moč,
zato na pomoč, pomoč,
luči ne smem prižgat,
ker pride dnevni škrat.

Nik Marn, 3. a

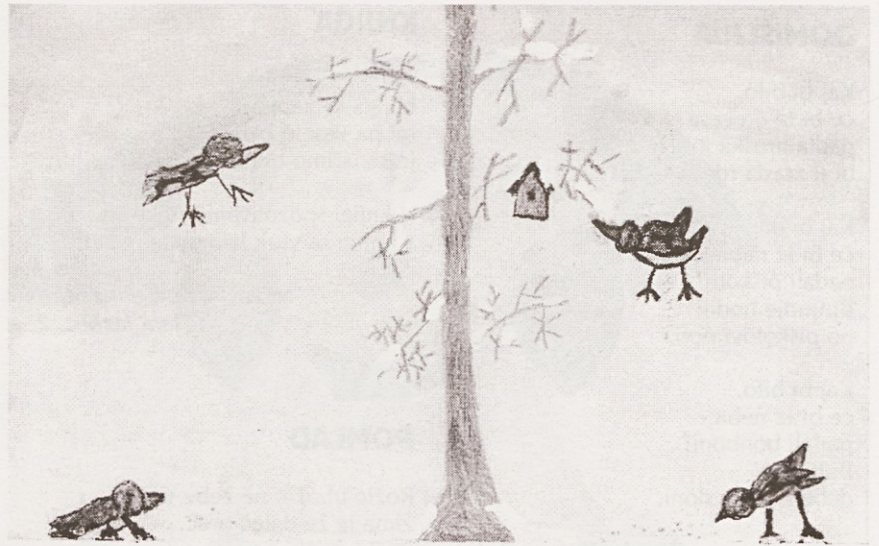
DOMIŠLIJA

Kaj bi bilo,
če bi biki plesali?
To bi se vsi smejali.

Kaj pa bi bilo,
če bi bila sladka cesta?
Bi nastala
slana presta.

Kaj pa če
bi bonboni grizli nas?
Bi znorela
cela vas.

Anja Štefe, 3. b

MISLIM NA TE

Nika Pika v posteljo gre
pa pogleda skozi okno,
pa misli na te.

Živa Kous, 3. a

VEČER

Odpravim se spat
pogledam v temo,
da prišel bo škrat,
ki prinesel bo zlato.

ŠOLA

V razredu se smejimo,
ker se pošteevanko učimo.
Smejemo se iz srca,
saj jo že vsak zna.

Iza Pogačnik, 3. a

VEDNO JE LEPO

Zunaj sneg in mraz strašita,
veter, burja na ušesa nam kričita,
vreme slabo še naprej krepiata.

A mi ne damo se, saj sneg in led
zimskega veselja in radosti nam
obeta spet,
pa še počitnic zimskih tak je red.

A naj vreme še tako kriči, straši,
nova doba mu sledi,
bo prišla pomlad zelena,
to je enkrat ena ...

Kristjan Kuhar, 7. a

MOJ DOM

Doma je najlepše takrat,
ko pridemo domov hkrati.
Mamica skuha kosilo
in dobrot obilo.

Očka skrbi za zabavo
in "štimo" pravo.
Brat se pridno uči,
da ne bo v hiši skrbi.
Moja naloga pa je najlepša,
saj moji družini dan polepša.

Maša Šparovec, 2. a

SREČEN DAN

Želim vam srečen dan, encijan,
naj bo sončen, ne teman,
ker je tak lep dan.

Želim vam srečen dan, encijan,
naj bo sončen, ne teman,
ker je tak srečen dan.

Vid Primožič, 2. a

DOMIŠLIJA

Kaj bi bilo,
če bi iz drevesa
padla hruška in
bi ji zrasla rdeča buška?

Kaj bi bilo,
če bi iz neba
padali piškoti?
Bi ljudje hodili
po piškotovi poti.

Kaj bi bilo,
če bi iz neba
padali bonboni?
Bi bili vsi
debeli kakor sloni.

Živa Janškovec, 3. b

PLESATI ALI JESTI?

Urška je rada plesala tango,
zato je pojedla limono in mango.

Vsi so že peli, plesali, skakali,
Urško na odru plesoče čakali.

Njene so misli letele drugam,
k prašiču na pladnju, ko padel bo dan.

Ni dolgo čakala in padel je dan,
prašič bil pečen je, na mizo ji dan.

Dišalo je krasno pečeno meso,
z limono kapljano, sočno zelo.

Izgine v hipu, da kar se kadi,
na pladnju ostanejo le še kosti.

Plesalci so gledali, sline cedili,
domov so trebuhe lačne nosili.

Tilen Tomazin, 8. a

V KLOPI

V klopi sedim in ne vem,
kaj naj storim,
zato se na vsa usta režim,
da se skoraj zadušim.

Premišljujem in ne vem,
kaj naj pišem,
zato z velikim veseljem
raje rišem.

Če bi lahko, bi tudi zapel,
pa se bojim,
da bi se potem
preveč dobro imel.

Andrej Meglič, 7. a

KNJIGA

Knjiga se odpira,
knjiga se zapira,
mi pa veselo beremo
in se učimo brati.

V knjigi spoznavamo nove stvari,
v knjigi se vsak lahko kaj nauči.

*Neža Terziev, Nika Štirn in
Klara Jazbec, 2. a*

POMLAD

Rožic ubožic ne zebe več,
zima je že daleč preč.
Ptički strički pojejo
in veselo skačejo.
Sonček kot bombonček
sladko se smeji.
Rastoča cvetoča travica
zunaj že diši.
Že prišla je k nam pomlad,
ki imam zelo jo rad.

Rebeka Lorenčič, 2. a

ZIMSKI DAN

Včeraj je močno pihalo,
sneg je padal kot za stavo.
Jaz lopato sem vzel
in sem "kidati" začel.

Ata, mama, vsi so rekli,
če zgoraj so se stepli!
Danes pa je spet lepo,
kot že dolgo ni bilo.

Staš Štefančič, 2. a

ŽELVA

Želva reva še do Kranja ni prispela.
V globoko luknjo je stopila,
pa si nogo je zlomila.

Žiga Obad, 3. a

ZIMA

Smo se zime veselili,
zdaj najraje bi jo spodili,
saj preveč snega je in dežja.

Pomladi si želimo in sonce lovimo.
Ptice bodo priletele
in rožice bodo zacvetele,
mi pa se bomo pomladi veselili.

ŽEBELJČEK MEDUČEK

Žebeljček Meduček v zidu tiči,
stena se zruši,
žebeljček Meduček
zdaj na tla leti.

*Tilen Miljkovič in
Andraž Bök, 2. a*

ŽABJI KVA

Žaba v ribniku veselo reglja,
kva, kva, kva!
Smeje se, sonči,
po vodi skablja,
sonček pa sije in jo žgečka.

Hura! Pomlad je prišla.
Anže Močnik, 2. a

Živa Janškovec, 3. b

Ste že srečali kdaj škrate?
V naslednjih zgodbah si
preberite, da niso samo na
vrtovih.

ŠKRAT POREDNEŽ

Nekoč je živel škrate porednež. Bil je zelo navihan. Po glavi so mu hodile same neumnosti. Zelo rad je hodil po gozdu. V roki je imel palico. S palico je tolkel po gobicah, drevesih in živalih. Vse živali so se ga zelo bale. Ko se jim je približal, so že čutile, da morajo steči stran. Spraševale so se, kako bi ga malo ustrašile. V tistem hipu izza grmovja pride volk. Zagleda škrate, ga ustraši in prepodi. Od tistega dne škrate porednežu niso rojile več neumnosti po glavi. Bil je zelo priden. V gozdu ni počel nobenih neumnosti več.

Teja Pavlin, 3. b

ŠKRAT BREZ NAPAK

Škrat brez napak zelo rad krade in nagaja. Ima veliko pamet. Lovru krade znanje in igrače. Oblečen je v črno obleko. Ponoči je neviden, podnevi pa viden. Pomaga mi pri nalogah. Velik je približno osem centimetrov. Zelo rad skače in se smeje. Ko gre Lovro ven, mu ukrade igrače. Je zelo igriv in rad spotika.

Maruša Markič, 3. a

ŽABOVITA,

da bo

žila
umita!

Priznani znanstveniki so ugotovili,
 da žabji kraki vsebujejo kislino,
 ki raztaplja holesterol.

REKLAMACIJE NE BODO POTREBNE!

ŠKRAT FIFI

Škrat Fifi živi v šoli pod mojo klopjo. Vidim ga lahko samo jaz. Velik je približno pet centimetrov, ima koničasta ušesa in dolg nos. Oblečen je v črno ogrinjalo, zelene hlače, na glavi pa ima klobuk. Fifi mi pomaga pri učenju, sošolcem pa včasih nagaja. Večkrat pride k meni na klop in mi pomaga napisati nalogo. Po pouku gre počivat v moj predal.

Iza Pogačnik, 3. a

SNEŽNI ŠKRAT

Snežni škrate živi v severnih deželah. Tam je vedno mraz in sneg. Tam živi veliko snežakov. Snežni škrate je poreden, zato jih podira. Čeprav je majhen, je zelo nagajiv. Vsak dan dela vragolije. S seboj vedno nosi veliko črno lopato. Z njo koplje jame na smučiščih. Zelo rad nagaja smučarjem. Čeprav je velik samo 5 centimetrov, vedno kaj ušpiči. Oblečen je v zelen brezrokavnik, modre hlače, črne čevlje in modro kapico z rdečim cofkom.

Nik Požun, 3. a

MOJ ŠKRAT

Moj škrate Sladkosned ima zelo rad sladkarije. Ko otroci ponoči spijo, jim krade sladkarije. Ima modro majico, na kateri je lizika. V roki drži čokolado in bonbon. Tudi na zelenih hlačah ima narisane sladkarije. Kapo ima rdečo, s cofom. Ker se je naje sladkar-ij, ga boli trebušček. Ves obraz ima

umazan od čokolade. Najraje se Sladkosned sladka z bonboni.

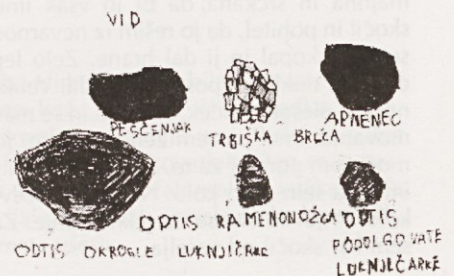
Živa Kous, 3. a

ŠKRAT ŽALBI

Skoraj vsak otrok ima svojega škrate in tudi jaz ga imam. Moj škrate Žalbi je včasih zelo poreden. Ima nadnaravno moč. Je poševnook kot kakšen Kitajček. Pokazal mi je svoja skrivna krila, s katerimi nerodno frči po zraku. Za odrasle je neviden, včasih tudi za otroke. Najraje poskakuje, rad ima skoke in ljubi hren. Tak je moj škrate. Nikoli ga ne bom spremenil!

Blaž Ciglič, 3. a

OGLED DOI ŽANOVE SOTEJSKE
 KO SMO ODŠLI V DOLŽNOVO
 SOTEJSKO, MI JE BLO ZELO
 VSEGA KER SMO SPOZNALI
 VELIKO KAMNIN. SPOZNALI
 SMO: PEŠČENJAK, TRBIŠKO
 BREČO, IN APNEVEC.

BRATA

Za visokimi gorami, v velikem in bogatem kraljestvu je živel princ Filip s svojo družino. Imel je brata Marka, s katerim je večkrat hodil na lov v temni gozd. Nekoč sta lovila medveda zelo daleč v gozdu. Divja žival ju je napadla in pri tem ranila princa Filipa, bratu Marku pa je uspelo ubežati. Ko je prišel domov, je povedal, kaj se je zgodilo v gozdu. Takoj so zbrali vse služabnike in se odpravili reševati princa Filipa. Zlobni brat Marko pa jih je odpeljal v napačno smer. Po desetih dneh iskanja so princa razglasili za mrtvega. V tem času je na drugem koncu gozda princa našla lepa gozdna deklica. Odnese ga je v svoje bivališče in ga negovala, dokler se ni zbudil iz nezvesti. Ko je princ zagledal prelepo deklico, se je zaljubil vanjo. V zahvalo ji je podaril svojo verižico in ji obljubil, da se bo nekoč vrnil nazaj. Nato se je odpravil na dolgo pot proti domu. Ko je prišel do gradu, je bilo v njem veliko slavlje v čast novemu princu Marku. Filip je stopil pred očeta kralja in mu povedal, kaj se mu je pripetilo. Ko je kralj to slišal, je takoj ukazal izgnati sina Marka iz kraljestva, saj se je lagal. Princ Filip je v temni gozd poslal kočijo za lepo gozdno deklico. Tako se je slavlje nadaljevalo še pozno v noč.

Živa Kous, 3. a

DOMIŠLIJA

Kaj bi bilo, če bi slonu Rošču zrasla krila? Potem se ne bi mogel igrati z mano in bi se po zraku podil. Kaj bi bilo, če bi bil povsod na svetu narobe svet? Ojoj, potem bi letala imela plavuti, škrge in vsi bi se čudili, kakšna velika riba leta po nebu. Vse bi takšna gromozanska riba pojedla. Otroci bi čakali mamice, da jim dajo limonco za lahko noč. Potem bi šli tja spat, kjer jih čakajo zobne ščetke. In tak je približno narobe svet.

Anja Neža Šmid, 3. b

KAKO SEM MAČKA NAUČIL VOZITI

Nekega dne sem šel na sprehod. Stopil sem pred semafor in čakal, da bo cesta prazna. Kar naenkrat sem zagledal sredi ceste mačko, ki je bila tako majhna in srčkana, da bi jo vsak imel za svojo. Ker je bila na cesti, sem hitro skočil in pohitel, da jo rešim iz nevarnosti. Dal sem jo v žep in odšel domov. Tam sem jo skopal in ji dal hrane. Zelo lepo sem skrbel zanjo, jo lepo vzgajal in dresiral, dokler ni postala odrasla. Veliko se je naučila. Znala je hoditi po zadnjih nogah, plesati valček, se vrteti in še marsikaj drugega. Hodila sva na različna tekmovanja. Imel pa sem željo naučiti jo voziti kolo, avto in traktor. Zelo veliko moči sem porabil za to, da bi jo naučil te spretnosti. Avta in traktorja nisem imel, imel pa sem staro kolo. Nekaj mesecev sem potreboval, da sem jo naučil voziti kolo. Prijavila sva se na tekmovanje. Zaradi njene zmage sem bil tako vesel, da sem kar skočil od veselja.

Julija Krivic, 5. b

SLAVNI PIANIST JIM TURNER

Pred leti je živel slavní pianist z imenom Jim Turner. Navduševal je vse ljudi po svetu. Nekoč se je ustavil v Parizu. Nekega večera se je truden odpravil k oknu. Gledal je zvezde, ko je naenkrat zaslišal čudne zvoke. Jim je pogledal in v sosednjem mestu zagledal zver.

Zver je bila velika pet kilometrov, imela je pet glav, deset rok, dvajset nog, deset oči in štiri ušesa. Njen korak je meril kar pet kilometrov. Rušila je hiše, stolpnice, bloke in avtomobile. Jim se je odpravil h klavirju in zaigral svojo najljubšo pesem. Zver je to slišala in se razletela na sto majhnih marsovčkov. Bili so še strašnejši kot pa prejšnja zver. Marsovci so imeli laserske meče. Eden je imel zelenega, drugi rumenega in tretji rdečega. Zeleni meč je imel moč ognja, rumeni meč je imel moč svetlobe, glavni maršovec pa je imel rdečega, kar pa je pomenilo pogum in sovraštvo.

Neverjetni so bili, ko so vpili: "Hočemo Jima!" Jim pa se je ustrašil in je hitro zbežal proti svoji lastni hiši, ki pa je bila v New Yourku. Ukradel je motor, vendar jim ni mogel uiti. Marsovci so ga prehiteli in odnesli s seboj v vesolje.

Od takrat je slavní pianist Jim Turner izginil v vesolju. V časopisu pa novinarji še vedno pišejo: "Izginil v vesolju mladi pianist Jim Turner."

Žiga Krese, 5. b

DVA SINOVA

Nekoč je živel kralj. Žena mu je umrla, ko je rodila dva sinova. Prvorojeni sin je bil dober, priden in je rad imel očeta. Mlajši sin pa je želel, da bi bilo vse po njegovo. Nekoč se mu je sanjalo, da ima oče veliko denarja. Odločil se je, da ga bo ukradel in zbežal. Dobri škrat pa je to povedal starejšemu bratu. Starejši brat je šel povedat kralju. Kralj je za njim poslal najboljše vojake. Ko so ga pripeljali v zapor, ga je oče vprašal, zakaj je to storil. Mlajši sin mu je rekel, da je hotel biti bogat. Oče je rekel, da mu oprosti, če ne bo nikoli več kradel. Ker mu je mlajši sin to obljubil, je oče priredil zabavo in na gradu je bilo spet veselo.

Nik Požun, 3. a

ZOBNA MIŠKA

Živela je zobna miška. Ime ji je bilo Liza. Bila je prijazna in zelo rada je imela otroke. Najbolj je bila vesela zobkov, otroci pa njenega darila.

Žiga Rejc, 3. b

KAKO SEM NAUČIL MAČKO VOZITI

Bil je deževen dan. Moja mačka in jaz sva se zatekla v hišo. Bilo nama je dolgčas in začela sva premišljevat, kako bi se zamotila. Spomnil sem se, da bi lahko učil mačko voziti. In sva šla. Sedla sva v utico in tako se je začelo. Star krožnik je bil volan, pasja veriga je bila varnostni pas, deščica pa je bila prestavna ročica. Najprej sem ji pokazal, kako se vozi. Ona pa me je samo gledala. Ko je mačka znala čisto vse, mi je pobegnila skozi avtomobilsko šipo. Opraskala je voznika, on pa je skočil ven. Sedel se čisto zraven nje in sva se odpeljeva. Lovili so naju policaji. Ko so naju ujeli, so zaprli samo mačko. Nikoli več je nisem videl. Če je ušla iz zapora, je zdaj gotovo v avtomobilu. Upam samo, da me ta nora muca ne bo povozila.

Rihard Kopač, 5. b

TRIJE BRATJE

Nekoč so za devetimi gorami v gradu živeli trije bratje. Oče jim je zapustil skrivnostno omaro, ki jo lahko odprejo takrat, ko bodo v nevarnosti. Kmalu jih je napadel hudobni vitez in njegovi vojaki. Bratje so se dolgo časa branili napadov hudobnega viteza in vojakov. Ko pa so spoznali, da se ne morejo več braniti, so odprli skrivnostno omaro. V njej so našli čarobno sulico, čarobno sabljo in čarobno uro. Skupaj so naredili plan. Prvi brat je vzel sabljo, drugi sulico, tretji brat pa je vzel uro in z njo zavrtel čas nazaj. Tako sta se prva dva lahko pripravila za napad. Prvi brat je bil s sabljo tako spreten, da je premagal vse vojake. Drugi pa je sulico vrgel hudobnemu vitezu naravnost v srce.

Od takrat jih ni nihče več napadel, ker so se vsi ljudje bali njihovega čarobnega orožja. In tako so živeli srečno in mirno do konca svojih dni.

Miha Štular, 3. a

MEDVED, PINGVIN IN RIBICA

Nekje na severu je živel majhen pingvin. Bil je čisto sam. Vedno je iskal hrano na obali. Tam pa je živel hudobni beli medved. Hotel je ujeti pingvina, da bi delal zanj. Nekega dne pingvin ni bil pazljiv in medved ga je ujel. Pingvin je bil zelo žalosten in utrujen od dela pri medvedu. Prosil je medveda, če bi ga izpustil. Medved mu je rekel, da bo lahko odšel, če mu bo ujel zvezdo severnico. Pingvin je vedel, da to ni mogoče, zato je še naprej delal pri medvedu. Nekega dne, ko je šel po hrano za medveda, je pingvin ujel ribico. Ribica je vedela za pingvinove težave. Povedala je pingvinu, da je medved tako hudoben, ker nima prijateljev. Ribica je pingvinu povedala, kdaj ima medved rojstni dan. Pingvin si je domislil, da mu bo za rojstni dan pripravil zabavo. Ribica pa mu je pri tem pomagala. Na medvedov rojstni dan je prišlo veliko živali. Vsi so mu čestitali. Medved je bil srečen kot še nikoli. V zahvalo je izpustil pingvina. Tako so medved, pingvin in ribica postali prijatelji in so srečno živeli do konca svojih dni.

Iza Pogačnik, 3. a

COPRNICI TINDAMINKA

Nekoč je v hišici sredi gozda živela coprnica Tindaminka. Bila je zelo dobra izumiteljica. Naredila je stroje za to, da je vodo spremenila v modri strupeni gel, da je ustavila čas, da je požgala kakšen gozd in da si je pričarala čarobno palico, s katero je lahko čarala samo enkrat. Imela je tudi svojo super krastačo. Ta je znala leteti po svetu in svoji gospodarici prinašati podatke. Nekega dne pa krastače ni bilo nazaj. Naša Tindaminka je spustila tak vik in krik. Hitro, kolikor je uspela, je poiskala svojo knjigo urokov in gledala pod črko č. Ampak na krastačo je čisto pozabila, saj je našla načrt, ki pričara sončev mrk. Delala ga je trideset dni in trideset noči, na super krastačo pa je spet pozabila. Enaintrideseti dan se je spomnila na krastačo. Uporabila je čarobno palico. Izgovorila je urok: "ČINČI BUBA HOJ KRASTAČA PRIDI, PRIDI K TINDAMINKI, DALA TI BO SOLATKE, DA SE BOŠ NAJEDLA. BUM!!!!" Krastača se je vrnila in Tindaminka je bila srečna.

Maša Remškar, 3. a

PES IMA KOSMATA UŠESA

Nekoč so bili ljudje oblečeni v živalske kože. Njihov dom je bila narava. Pred njihovim bivališčem je ponosno stal majhen kuža. Imel je čisto gladka ušesa. Nekega dne je k ljudem prišel na obisk človek iz sosednje vasi. Sedel je poleg njih. Mali kuža je bil do njega prijazen. Ljudje so se pogovarjali. Dan se je prevesil v noč. Prišel je čas za odhod. Človek je hotel pobožati malega kužka. To je kužek narobe razumel in človeka ugriznil. Takrat je kužku zrasla dlaka na ušesih. Od takrat naprej pravimo, da ima pes kosmata ušesa.

Blaž Ciglič, 3. a

MATERINSKI DAN

Ko sem se zbudil, sem se spomnil, da je danes materinski dan. Šel sem v spalnico, zbudil mamico in ji voščil. Mamica je šla v trgovino, jaz pa sem sklenil, da pripravim zajtrk. Ko je prišla domov, je bila vsa presenečena. Za kosilo nas je razveselila z mojo najljubšo hrano, to so dunajski zrezki. Po kosilu smo ji vsi skupaj voščili za materinski dan. Podarili smo ji rožico in tri srčke. Upam, da je bil ta materinski dan mamici všeč.

Aljaž Žepič, 4. a

KOGA IMAM NAJRAJE

Koga imam najraje? Ni mi treba dolgo premišljevat. Moj odgovor je mami.

Moja mami ni sladka kot večina mam, ne, je stroga in obožuje red, mir in disciplino. Ni pretirano družabna, zato svoj prosti čas preživi na vodni postelji s knjigo v roki. Kadar je zares dobre volje greva plavat, drugače pa skupaj bereva na vodni postelji.

Kadar je slabe volje, moram vedno lepo pospraviti sobo, ona pa se smili sama sebi tako, da trpi. Njeno slabo obdobje je približno enkrat na mesec. Takrat greva s psičko Lili v gozd in se tam zabavava, mami pa doma išče človeka, na katerega bi stresala jezo.

Nekateri komaj verjamejo, da sva mati in hči, saj sva si tako različni. Jaz vsa živahna in razigrana, ona hoče mir. Jaz hočem klepetati, ona že kriči, da hoče mir. S tem sem se bolj ali manj sprijaznila, zato raje obdelujem svoj vrtiček.

Res, da sva si različni, toda morda jo imam ravno zato najraje.

Eva Kryštufek, 4. a

LOV NA NEZNANA ŽIVALSKA BITJA

ŽIVELA STA NAJSTNIKA, KI JIMA JE BILO IME NASTJA IN JAN. BILA STA ZELO DOBRA PRIJATELJA. NASTJA JE NEKI DAN PRIŠLA K JANU. SKUPAJ STA ŠLA GLEDAT FILM, KI JE BIL POSNET NA DVD. TA FILM NI BIL KAKŠNA KOMEDIJA, AMPAK JE BIL KAR PRECEJ GROZLJIV. OBA STA GLEDALA ZELO ZAČUDENO.

NASTJO JE V TISTEM TRENUTKU POPADLA LAKOTA IN JE ŠLA V KUHINJO ISKAT ČIPS IN LEDENI ČAJ. KO SE JE VRNILA V DNEVNO SOBO, JE POGLEDALA SKOZI OKNO IN VIDELA SENCO. MISLILA JE DA IMA PRIVIDE. TAKOJ SE JE USEDLA NA KAVČ IN Z JANOM STA MIRNO NAPREJ GLEDALA TISTI FILM.

NASTJA JE ŠE NEKAJKRAT ZAGLEDALA TISTO SENCO. MALO JO JE BILO ŽE STRAH. TUDI JAN JO JE ZAGLEDAL. OBA STA VSTALA IN ŠLA POGLEDATI SKOZI OKNO. TAM NI BILO NIKOGAR. ODŠLA STA NAZAJ IN SE USEDLA NA KAVČ. ZDAJ SE JIMA JE ŽE ZDELO ZELO STRAŠNO IN UGASNILA STA TELEVIZIJO, IZKLOPILA VSE LUČI IN ODŠLA V SOBO.

JAN JE BIL ZELO POGUMEN FANT, ZATO SE JE ODLOČIL, DA BO POISKAL TO SENCO IN POSTAL JUNAK TE ZGODBE. V NAHRBTNIK JE DAL BATERIJO, VRV, NEKAJ OSTRIH PREDMETOV IN MALO HRANE. NASTJA JE BILA MALO BOJEČA IN NI IMELA DRUGE IZBIRE, KOT DA GRE Z JANOM NA LOV ZA SENCO.

JAN JO JE VPRAŠAL, KAKŠNO OBLIKO SENCE JE VIDELA. POVEDALA JE, DA JE BILA V OBLIKI VOLKA. PRIMERNO STA SE OBLEKLA IN ZAKLENILA STANOVANJE, NATO PA ODŠLA PO VASI. NIKJER NI BILO NIKOGAR, ZATO STA ODŠLA ŠE NA DRUG KONEC VASI, ODKODER JE POT VODILA V TEMEN GOZD. JAN JE SEGEL Z ROKO V NAHRBTNIK IN VZEL VEN BATERIJO, DA BI SE V TEMI DALO KAJ VIDETI. HODILA STA URE IN URE. JAN JE NASTJI ZAŠEPETAL, DA NEKAJ SLIŠI. HITRO STA SE SKRILA ZA GRMOVJE IN GLEDALA, KAJ SE DOGAJA NA NEKI JASI. TAM STA ZAGLEDALA DVA VOLKODLAKA IN VEČ VAMPIRJEV.

NASTJA JE V TISTEM TRENUTKU HOTELA ZAVPITI, A JO JE JAN MOČNO PRIJEL ZA USTA. SPOMNIL SE JE, DA JE ENKRAT V KNJIŽNICI BRAL O VAMPIRJEVIH LASTNOSTIH. BRAL JE, DA IMAJO VAMPIRJI PREDVSEM RADI DEKLETA. PREHRANJUJEJO SE S KRVJO, SPIJO V KRSTAH, SOVRAŽIJO PA ČESEN IN SREBRN KRIŽ. K SREČI JE S SEBOJ IMEL PRAV SMRDEČ ČESEN IN OKOLI VRATU JE NOSIL SREBRN KRIŽ, KI GA JE DOBIL ZA PRVO OBHAJILO. REKEL JE, DA BO UNIČIL TA BITJA IN DA BOSTA LAHKO MIRNO ODŠLA DOMOV. STOPIL JE IZZA GRMOVJA IN SE ODPRAVIL NA NAJHUJŠO NALOGO V SVOJEM ŽIVLJENJU. KER JE BIL ZELO POGUMEN FANT, JE VAMPIRJE IN DVA VOLKODLAKA ZLAHKA PREMAGAL. Z NASTJO STA SE MIRNO ODPRAVILA DOMOV IN TAKIH BITIJ NI BILO NIKOLI VEČ NA SVETU.

JULIJA KRIVIC, 5. b

POŠASTI IZ LABORATORIJA

Dr. Berweri je bil slaven detektiv, ki je skupaj z otrokoma živel v majhni hišici. Žena mu je pred dvema letoma umrla, a vzrok njene smrti še niso raziskali. Ker je bil slaven detektiv, je zelo veliko potoval in v prostem času delal nore izume v svojem laboratoriju. Izumil je časovni stroj, s katerim lahko potuješ v preteklost. Nekoč je oče moral odpotovati v Anglijo zaradi samomora svoje matere in tako sta otroka ostala sama doma. Domislila sta se nore ideje, da bi z novim izumom odpotovala v leto smrti njune matere. Tako sta stekla proti časovnemu stroju, stopila vanj in vtipkala leto ter poletela v preteklost. Že po tisočinki sekunde sta stopila iz časovnega stroja in pred seboj zagledala mater, stekla sta proti njej, jo močno objela ter poljubila. Niti za sekundo je nista spustila izpred oči. Naslednje jutro so skupaj odšli nakupovat, kupili so sadje, zelenjavo in cvetje, da bo krasilo mizo. Ko so se vrnili domov, je mati otrokoma naročila, naj se gresta igrat, medtem pa bo ona pripravila kosilo. Mati je med tem odšla v klet, odkoder pa se ni vrnila. Otrokoma se je zdelo zelo čudno, da ju mati toliko časa ne pokliče, zato sta odšla pogledat, kaj se dogaja. Ker je nista našla, sta jo začela iskati in kmalu sta našli truplo, od katerega je ostala le koža in pa kosti. Nista mogla verjeti svojim očem in zato sta sklenila zadevo raziskati. Ker sledi ni bilo nikjer, razen zelene roke, na kateri so rasle veje, listi in plodovi. Šla sta naprej in našla skrivni prehod, ki je ostal odprt in v katerega so vodile sledi. Vstopila sta in našla laboratorij, v katerem so bile žive rastline. Te so se napotile proti njima, zato sta začela bežati, ampak izhoda ni bilo nikjer. Utrujena sta se ustavila, zato so rastline hitele proti njima in ju dohitele ter požrle. Nikoli več niso našli ne matere ne otrok, saj so vsi ostanki čudežno izginili.

Sabina Zelič, 5. b

PRIPOVEDKA

Ste že bili v Celovcu? Ste na Novem trgu opazili kip ogromnega zmaja? Tu si lahko preberete, kaj tam počne pošast.

CELOVŠKI ZMAJ

Nekoč je živel reven kmetič Blagoca. Zaradi pomanjkanja hrane se je z družino preselil k Vrbskemu jezeru, kjer je bila močvirnata zemlja. Tam so živeli tudi drugi kmetje.

Živeli so v neprestaneni strahu, saj je v jezeru živel hudoben zmaj. Njihov, s trudom prigarán pridelek, je zmaj vedno uničil. Kmetje so nekoč imeli vsega zadosti. Blagoca je sklical vse najpogumnejše može na skriven sestanek. Tam je bil tudi kovač Lovro, ki je skoval velik kavelj in dve verigi. Blizu jezera so zgradili stolp in nanj privezali velikega rejenega bika. Na drugo verigo pa so pritrdili kavelj. Ko je bik začel tuliti, je prilomastil zmaj in bika hotel pojesti. Ko je sklonil gobec, se mu je kavelj zaril globoko pod čeljust. Zmaj je bil ujet, kmetje pa so ga napadli in pokončali. Tam, kjer je bil stolp, so zgradili grad. Počasi se je razvilo naselje in nazadnje mesto Celovec. Če boste kdaj obiskali to mesto, boste na Novem trgu videli tudi kip zmaja, zraven pa še en kip. To je pogumni mož Blagoca, ki je Celovec rešil pred nevarno zverjo.

Jernej Marčun, 7. a

URŠKA IN ROZAMUNDA

Na ljubljanskem mostu se zala Urška sprehaja. Vsa je iz sebe zaradi svoje lepote. Ogleduje si fante, a glej nihče ji ni po godu. Na Tromostovju zagleda Rozamundo, ki v Prešernov kip strmi in ko Urško zagleda, že ihti: "France, zakaj še povodni mož Urške odpeljal ni?" A, glej kip ji ne odgovori. Tudi Urška se ozira in prestrašena ostrmi: "Rozamunda, kaj na Tromostovju delaš ti?" Rozamunda se namuzne: "Slišim, da najlepša v Ljubljani doslej si bila ti, a sedaj ko je moja visokost prišla, bo tvoja malenkost kmalu usahnila." Tako sta na Tromostovju stali in se med seboj vneto prepirali, ko kar naenkrat zagmi in sam France spregovori: "Rozamunda in Urška obe sta naduti in zasvojeni s svojo lepoto. Ali vesta kaj kultura človeštva govori, da napuh se v bodeče trne spremeni!"

Blaž Blažič, 8. a

POJOČE STRANIŠČE

Z nečaki so sami križi! Čeprav imam samo eno nečakinjo, pa je ta sitna kar za štiri! Primer: pred nekaj leti si je silno želela, da bi ji Miklavž prinesel kahllico, ki je začela "peti", vedno ko si sedel nanjo. To si je tako močno želela, da je vsakokrat ko je šla na stranišče, začela pripovedovati o tem "pojočem stranišču". Na koncu pa je Miklavž obupal in ji ga je prinesel. Kmalu pa smo vsi obžalovali, da ga je dobila, saj je naslednjih nekaj dni neprestano sedela na kahllici, tako da se je baterija končno izpraznila in stranišče ni več pelo. Vsi smo si oddahnili, samo moja nečakinja je postala malo žalostna in je na "pojoče stranišče" sedla samo še, kadar je začela peti njena zadnja plat!

Anamarija Šober, 9. a

MEDVEDJI ZOB

Kupovanje daril je bilo vedno nadležno opravilo. Še posebno za ljudi nasprotnega spola.

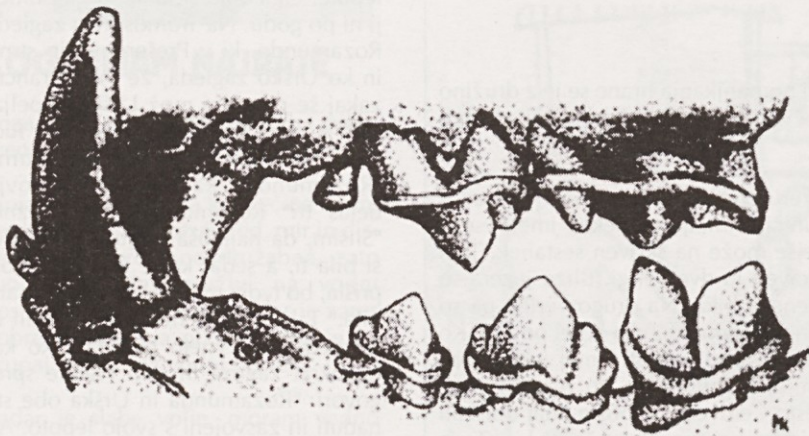
Približeval se je božič in svojega brata sem vprašala, kaj si želi, da mu prinese Božiček. Ves vesel je izjavil, da bi rad, da mu prinese medvedji zob. Ob tej izjavi so se mi povsile oči in prva misel, ki mi je prišla takrat, je bila - kje za vraga pa naj dobim medvedji zob. Toda svojega brata nisem želela razočarati in medvedji zob sem nekako morala dobiti.

Začela sem razmišljati, kako naj pridem do njega in popoldne pred božičem sem se odpravila v gozd iskat medveda. Po dolgi poti sem ga našla spečega na hrbtu. Povzpela sem se na skalo, ki je bila nad njim. Ker je imel na široko odprta usta, sem pograbila kamen velik za celo pest in mu ga vrgla v njegov ogromen gobec. Takrat je iz njega izletelo kar nekaj zob, medved je zarjovel in zbežal. Hitro sem zgrabila zob in zbežala.

Ko sem se počutila varno, sem za seboj slišala tek. Obrnila sem se in videla medveda. Tekla sem na vso moč in splezala na drevo. Toda medved je plezal za mano. Tako sem morala skočiti iz dveh metrov na tla in padla na trtico. Tisti trenutek sem pomislila, da bom za vedno ostala na vozičku, saj je bila bolečina neizmerna. Nekako sem se pobrala in hitro zbežala v mesto proti domu.

Med tekom sem videla stojnico, na kateri je neka ženska prodajala ogrlice iz medvedjih zob. Bila sem osupla, lahko bi dala šesto tolarjev, pa mi ne bi bilo treba medvedu zlomiti zob in sebi trtico. Toda bolečina je izginila, ko sem videla srečo mojega brata. Zob je od takrat dalje vedno nosil s seboj. Toda ubogi medved je bil še vedno brez zob.

Tania Lelič, 9. a

ZA MIKLAVŽA BORE MALO

Dan pred Miklavžem sem bil ves na trnih, kaj bom dobil za Miklavža. Ker sem bil še otrok in še nisem vedel, da Miklavž ne obstaja, sem pričakoval ogromno daril. Mati mi je rekla, naj mu pišem in v pismu napišem eno samo stvar, ki si jo zelo želim, a sem mu jih napisal več. Pismo sem pustil na okenski polici. Odšel sem spat, v sobi pa čakal, kdaj se bo luč ugasnila, kar mi je dajalo znak, da so šli starši spat. Dolgo sem ves napet čakal in naposled sem le dočakal. Luč se je ugasnila in splazil sem se v dnevno sobo, kjer so čakala darila. Stopil sem v sobo ter ves presenečen zagledal eno samo darilo. Pričel sem jokati, saj sem jih pričakoval več. Stekel sem v spalnico k materi ter ji začel "težiti", zakaj ni več daril. Povedala mi je, da bi moral napisati eno samo željo, napisal pa sem jih več. Dobil sem eno samo darilo, in to so bile nogavice.

Mitja Ahčin, 9. a

STORŽ

Nekega dne, ko smo se z družino odpravljali na Bled, se je zgodilo nekaj zelo smešnega.

Šli smo na sprehod okrog jezera. Z bratom sva se igrala, kdo dlje vrže storž. Brat ga je vrgel veliko dlje kot sama.

Opazovala sem množico ljudi, ki se je tam sprehajala, večina jih je bila starejših. Malo stran od nas je sedel obratoglavi možki. Bila sem jezna na brata, ker se mi je smejal. Zato sem s tal pobrala storž in ga vrgla z vso močjo, toda nisem gledala kam. Ko sem opazovala leteči storž, sem videla, da leti naravnost na obratoglavega gospoda. Upala sem in držala pesti, da ga storž ne bo zadel. Moje upanje je bilo zaman, saj mu je storž lepo počasi priletel na obratoglavo glavo in se odbil kakor teniška žogica in padel na tla. Gospod je najprej pogledal levo, nato desno. Mi smo bili na desni strani in naju je z bratom takoj opazil, saj sva se smejala.

Mami in oči sta mi rekla, da naj se grem opravičiti. Stopila sem do njega in se mu opravičila, a gospod seveda ni bil jezen.

Tanita Kajbič, 9. a

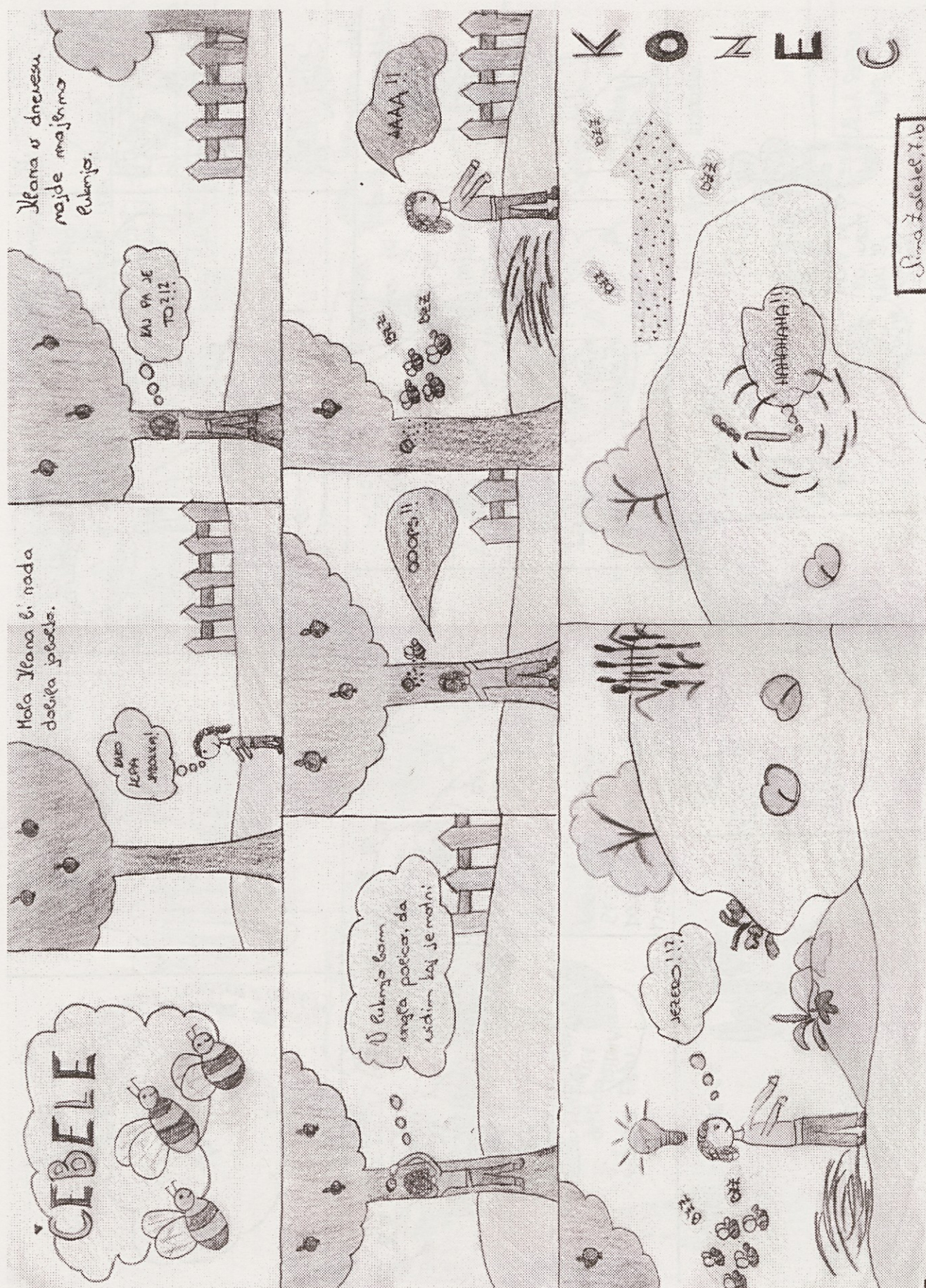
Prva blond šala

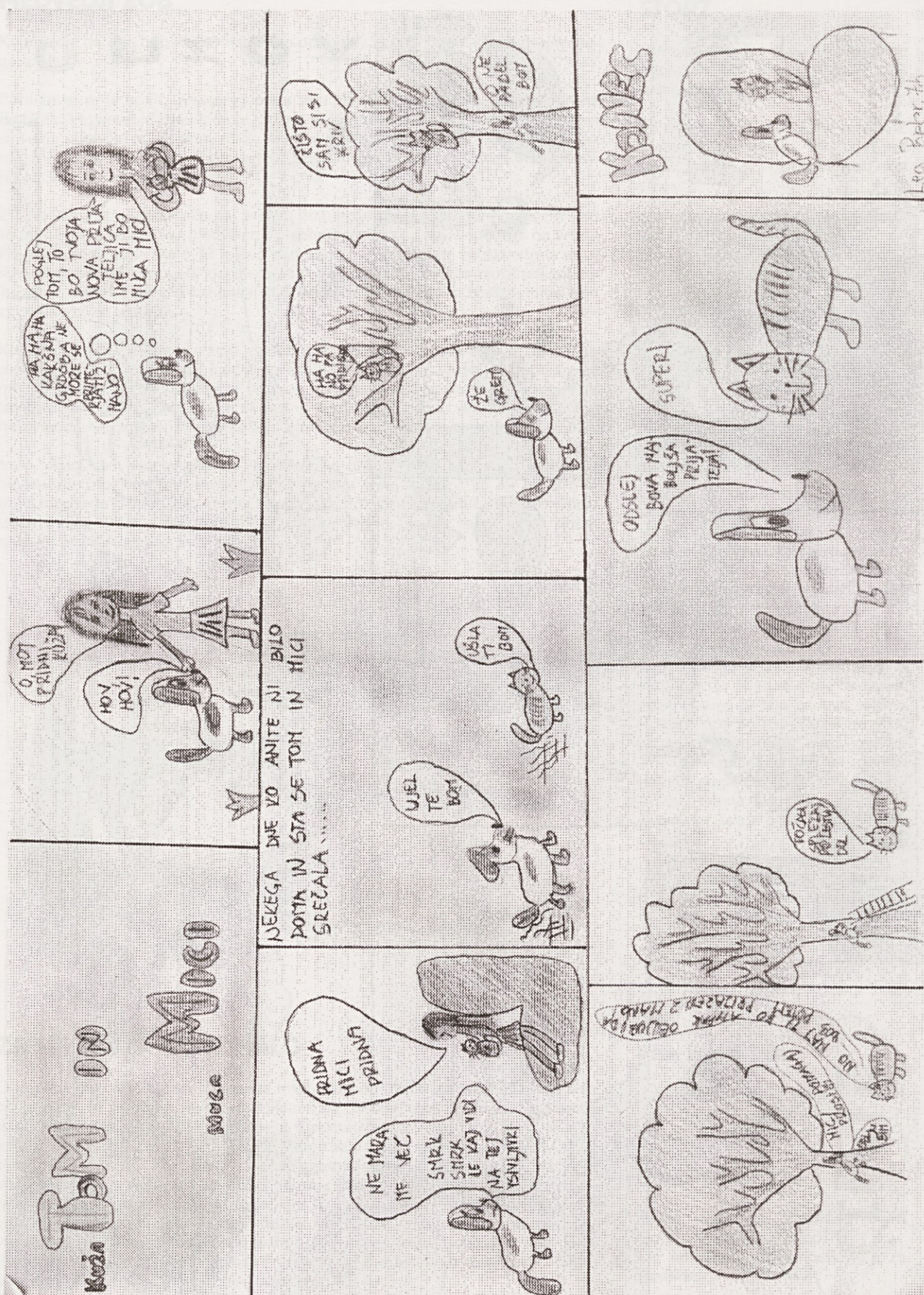
Zakaj je blondinka totalno happy, če sestavljanke sestavi v pol leta? Ker je na škatli pisalo 2-4 leta.

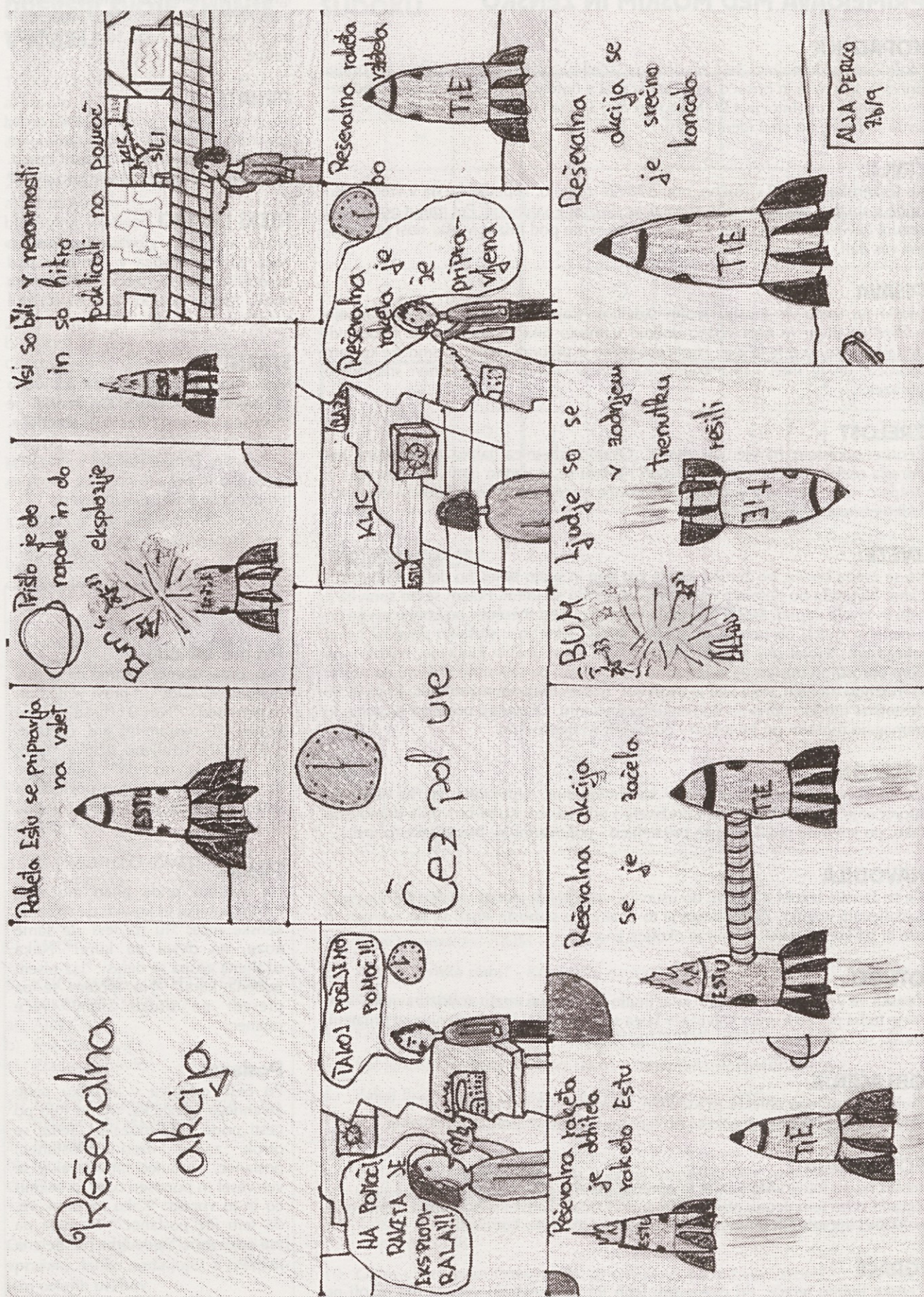
Druga blond šala

Zakaj je vedno praktično imeti blondinko kot sovoznico? Ker lahko uporabljaš parkirišče za invalide.

N.A.

PRIMERJAVA MED MOŠKIM IN ŽENSKO

KOPALNICA

Moški ima v kopalnici šest predmetov: ščetko, zobno pasto, kremo za britje, britvico, kos mila in brisačo, ki jo je ukradel v hotelu. Povprečno število predmetov v ženski kopalnici je 437. Moški bo vsaj 340 teh predmetov videl prvič v življenju in jih ne bo znal identificirati.

ČEVLJI

Ko se ženska odpravi v službo, obuje čevlje za hojo. Lepe čevlje da v vrečko. Ko pride v službo, se preobuje in si natakne službene salonarje. Pet minut pozneje si sezuje čevlje za službo, ker so njene noge skrite pod mizo. Moški nosi par čevljev ves dan.

PISAVA

Moški na srečo ne krasijo svojih izdelkov. Raje krcajo. Ženske uporabljajo odišavljen papir in na i vedno dodajo namesto pike majhen srček. Rade tudi dodajo zanke na p-je in g-je. Hudičevo težko je prebrati žensko pismo. Še ko vam sporoča, da je med vama konec, na koncu vedno doda majhen smejoč se obrazek.

ZRELOST

Ženske odrastejo hitreje kot moški. Osemnajstletnica lahko funkcionira kot odrasla oseba. Večina osemnajstletnih moških se še vedno igra videoigrice in iz stolpnice meče balone z vodo na mimoidoče, prav zato se srednješolske romance redko obnesejo.

ZVEZE

Ko se zveza konča, bo ženska jokala kot slap in svojo bolečino delila s prijatelji. Napisala bo pesem z naslovom Vsi moški so idioti. Potem se bo spravila k sebi in živela naprej. Moški ima malo več težav. Šest mesecev po koncu zveze bo v nedeljo zjutraj ob treh pijan poklical bivše dekle in v slušalko povedal nekaj takega kot: "Hotel sem ti samo povedati, da si mi uničila življenje. Nikoli ti ne bom oprostil in mislim da si navadna cipa. Hkrati pa se vedno mislim, da obstaja možnost za naju..." Ta klic je znan kot "ljubim-te-in-sovražim" klic, ki ga je 99 odstotkov moških opravilo vsaj enkrat v življenju. Obstajajo posebne skupine, ki pomagajo moškim pri tej težavi - ponavadi so neuspešne.

TELEFON

Za moškega je telefon sredstvo komuniciranja. Uporablja ga za jedrnat sporočanje. Ženska bo ves dan preživela s prijateljico. Ko se bo vrnila domov, bo takoj po telefonu poklicala isto prijateljico - pogovarjali se bosta kake tri ure.

NAVODILA

Če se ženska izgubi z avtom, bo ustavila, vprašala za pot in nadaljevala vožnjo. Za moškega je to znamenje slabosti. Vozil se bo v krogu tri ure in na koncu rekel, da mu je okolica znana.

OTROCI

Ženska ve vse o svojih otrocih: kdaj imajo pouk, kdaj imajo zobozdravnika, kdaj jih je treba peljati k uram klavirja, v koga so zaljubljeni in kdo so njihovi prijatelji. Moški se bežno zaveda, da v hiši živijo nekakšni majhni ljudje.

OBLAČENJE

Ženska se bo lepo oblekla za kuhanje, zalivanje rož, odnašanje smeti, branje knjige ... moški se bo lepo oblekel le za poroko in pogreb.

FOTOAPARATI

Moški bo za fotografski aparat in opremo porabil 300.000 tolarjev. Zgradil si bo temnico in obiskal fotografski tečaj. Ženska si bo kupila napravo za enkratno uporabo in z njo najbrž naredila boljše slike kot moški.

IGRAČE

Ženske ljubijo igrače. Pri dvanajstih letih jih ne zanimajo več. Moški nikoli ne izgubijo zanimanja zanje, samo igrače postanejo dražje. Nekateri primeri moških

igrač: mini televizor, telefon v avtu, videoigrice in sploh vse kar piska, utripa in potrebuje vsaj šest baterij, da deluje.

PRIJATELJI

Ko gredo ženske ven s prijateljicami, govorijo celo noč. Ko gredo moški ven s prijatelji, spregovorijo dvajset besed. Večina teh besed je: "Bo še kdo pivo?"

NIZKI UDARCI

Moški in ženska gledata nogomet in žoga zadene igralca v območje pod pasom. Ženska bo rekla: "Oh, to pa boli!" Moški se bo zvil in začutil bolečino.

STRANIŠČA

Moški uporabljajo stranišča izključno za biološke potrebe. Za ženske je stranišče v restavraciji zabavišče. Moški na stranišču nikoli ne spregovori besede. Ženske srečajo v stranišču neznanko in pol ure pozneje objeti in hihitajoči se prideta skupaj ven.

ŠALE

Pri matematiki

"No, dragi učenci, recimo da je tu v razredu 30 oslov ..." pravi učitelj pri matematiki. "Ne 31!" se oglasi Mihec. "Ti nesramnež grd, da te ni sram," reče užaljeno učitelj, "takoj mi izgini iz razreda!" Mihec gre skozi vrata, hudomušno pogleda in reče: "No, sedaj pa lahko rečete, da jih je 30!"

Pijanec

Na avtobus pride pijan možakar. Gleda potnike in ko vidi da so same ženske reče: "Tu na levi ste same koze, na desni pa kure!" Neka užaljena gospa se oglasi: "Jaz nisem nobena kura!" "No, potem se pa presedi na drugo stran!" reče pijanec.

Poslanec

Po cesti mamica v vozičku pelje živahnega otročička. Mimo niju po cesti pride neki možakar. Tedaj se otrok začne dreti: "Poslanec, poslanec, poslanec ..." Možakar se ves veseli in ponosen ozre na mamico in jo vpraša: "Kako pa otrok ve, da sem jaz poslanec?" Mamica pa mu odgovori: "Saj le črke r še ne zna reči!"

Zbral: Kristjan Kuhar, 7. a

PREVERI SVOJE ZNANJE V KVIZU

- KAJ DOBIMO, ČE MNOŽIMO?
 - vsoto
 - razliko
 - zmnožek
- KDO JE NAŠ NAJVEČJI PESNIK?
 - Ivan Cankar
 - France Prešeren
 - Srečko Kosovel
- KAKO SE V ANGLEŠČINI REČE ŠOLA?
 - school
 - schol
 - cool
- KOLIKO DRŽAV OBSEGAJO ZDA?
 - 50
 - 51
 - 52
- KDO JE BIL HITLER?
 - svetovni mirovni predstavnik
 - diktator
 - prvi ameriški predsednik
- KAKO IMENUJEMO NEGATIVNO NAELEKTRENE DELCE SNOVI?
 - elektroni
 - protoni
 - nevtroni
- KAKO SE IMENUJE KOST, KI LEŽI V STEGNU?
 - hrbtenica
 - golenica
 - stegenica
- KATERO TELO IZMED NAŠTETIH JE ZVEZDA?
 - Luna
 - Sonce
 - Mars
- KDO IZMED NAŠTETIH ŠPORTNIKOV JE SMUČAR?
 - Aleš Gorza
 - Rok Benkovič
 - Zlatko Zahovič
- KATERA JE ZMAGOVALNA PESEM LETOŠNJE EME?
 - Mandoline
 - Noro se ujameva
 - Plan B

Če si prav odgovoril/-a na vsaj šest vprašanj, lahko nadaljuješ z reševanjem ostalih orehov.

SUDOKU

1	2			8				7
	7			4	1		2	
		9						4
		8			3	4	6	
4		7		9		5		
				6		8		
	4	5	6	7	9	2	3	
	3	2	1	5		9	4	
9	1	6	3					5

TRIJE REBUSI

- DO, ?, MI, FA, ... 4 MUCI JA
U=A

- FORDOV ŠPORTNA ... PEKLA M
NAJMANJŠI PANOGA DO RAJA
AVTO

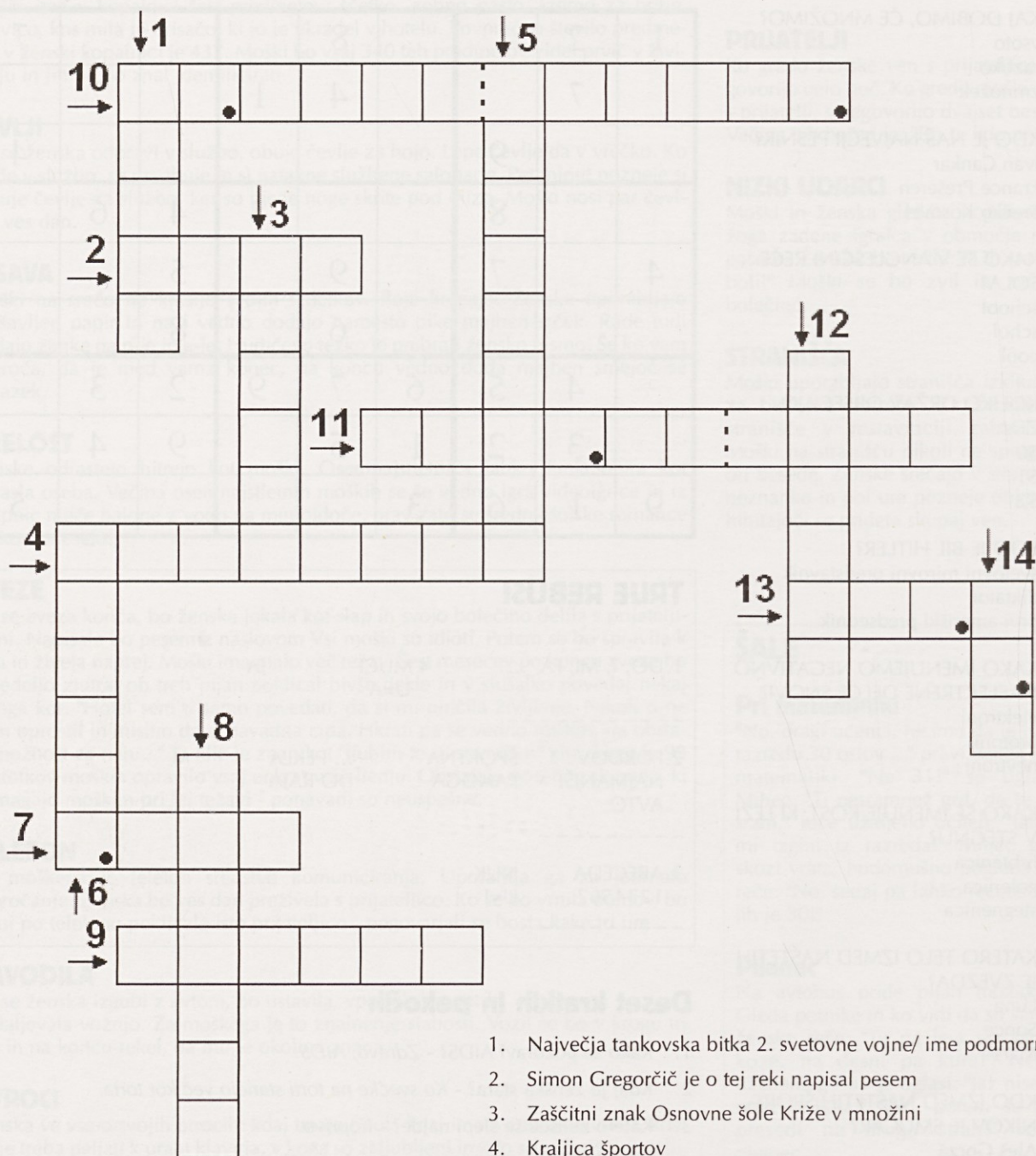
- ABECEDA NUK
1234567 U=I

Deset kratkih in pekočih

- Kako se pozdravi AIDS? - Zdravo, AIDS!
- Kdaj je ženska stara? - Ko svečke na torti stanejo več kot torta.
- Katero zelišče še slepi najde? - Koprivo.
- Kdo še žvižga za 60 let staro žensko? - Ekonom Ionec.
- Kaj je najhujša poškodba pri šahu? - Izpah čeljusti zaradi zehanja.
- Zakaj Bruce Willis ni igral v Titaniku? - Ker bi vse rešil.
- Zakaj ima yugo ogrevano zadnje steklo? - Da te ne zebe v roke ko ga porivaš.
- Kaj je to? Schwarzenegger ima dolgega, papež ga ima, pa ga ne uporablja, Madonna pa ga sploh nima? - Priimek.
- Kakšna je razlika med zlomom in vlomom? - Po zlomu 3 mesece ležiš, po vlom u pa sediš.
- Oglas v časopisu: Prodam psa. Je vse, posebno rad ima otroke.

Zbral in uredil: Jan Perko

KRIŽANKA

IME NAVIJAŠKE SKUPINE

--	--	--	--	--	--	--

1. Največja tankovska bitka 2. svetovne vojne/ ime podmornice
2. Simon Gregorčič je o tej reki napisal pesem
3. Zaščitni znak Osnovne šole Križe v množini
4. Kraljica športov
5. Obdobje, v katerem je ustvarjal France Prešeren
6. Iglavec, ki je zelen tudi pozimi
7. Zimska padavina
8. Naprava za oddajanje in sprejem govornih sporočil
9. Zračno prevozno sredstvo
10. Priljubljena blejska sladica
11. Gora nad Križami
12. Pogorje, vidno iz učilnice za matematiko/žival
13. Novo orožje v 1. svetovni vojni
14. Največja morska žival

GOBELIN

[illegible]

sestavila Ana Cimperman, prof.

ZANIMIVOSTI

FILMARJI SE BOJJO PRENOSNIH TELEFONOV

Filmske premiere na Otoku, konkretno tiste za izbrane goste, ki so ponavadi teden dni pred uradnim pričetkom prikazovanja, so zadnje čase obogatene s hordami varnostnikov. Vendar ti ne skrbijo za red in disciplino, temveč so se specializirali za iskanje prenosnih telefonov. Študije so namreč ugotovile, da imajo novejši telefoni vdelane tako kakovostne kamere, da utegnejo zadovoljivo posneti izsek filma ali fotografijo, s čimer bi jim naredili veliko škodo.

Zbral in uredil: Jan Perko

DOMAČI MUČEK ZRASEL V ZVERINO

Mačka Mee Kitajca Xuja Jironga ima zajetnih 15 kilogramov, najraje pa se baše s surovo svinjino - Najtežja domača mačka v Guinnessovi knjigi rekordov je 22-kilogramska Himmy iz Avstralije - Kanadčan Rodger Degagne trdi, da je njegov Snowball s 175 centimetri dolžine in 46 kilogrami največji domači maček na svetu.

N. A.

KMEČKO RAVNOTEŽJE

Zagotovo ste že kdaj lovili ravnotežje na kolesu, zagotovo pa niste lovili ravnotežja s kolesom na vrhu desetmeterske bambusove palice, kot to počne Gurmet Sing, udeleženec 71. kmečkih iger, ki potekajo v indijski vasi Kila Raipur. Tradicionalnega veseljačenja, ki je polno privlačnih dejavnosti, športnih in glasbenih dogovok, se je udeležilo na tisoče tekmovalcev.

N. B.

PAMETNA PISALA

Pametna pisala so že dolgo med nami. Ta pisala si zapomnijo, kaj smo pisali, in nato lahko podatke prenesemo na računalnik, kjer jih lahko pregledujemo v digitalni obliki. Vendar so bila ta pisala nedosegljiva za navadne uporabnike, saj so bila draga.

Vse to se bo spremenilo, saj sta na trg prišli dve novi pisali: Ace Cad degimemo A501 in Logitech I02. Prvo stane 20.000 SIT , drugo pa 50.000 SIT. Pisali sta zelo kvalitetni in uporabni. Več si preberite na WWW.JOKER.SI

Zbral in uredil: Grega Čadež
Viri: Joker, Farboviti Magazin

OVARNI SNEGA
Snowit

Sneg je. glej zunaj sneg gre!

Tako kot vsak, tudi vi gotovo čakate na prvi sneg. Toda ga ni in ni... Ampak mi vam ponujamo rešitev! Takoj, ko se temperature spustijo pod lediščem, lahko po vrtu posujete naše gnojilo za sneg. Čez približno 12^h bo vaša trata prekrita z 10 cm debelo snežno odejo.

Bit&bon

Depo

908TRŽIČ

MOSTOVI

2005/2006

373.3(497.4 Križe)

4002862

KNJIŽNICA TRŽIČ

COBISS •

